

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL

Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

2 Eylül Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:167 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

KSP'DEN BİRLİK ÇAĞRILARINA CEVAP

1.İngiltere, Türkiye ve Yunanistan emperyalistlerinin (ve devreye girebilecek diğer emperyalist güçlerin) Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının reddi.- Kıbrıs'ın bağımsızlığı.

2.Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi.

3.Kilise ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi. Boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların devletleştirilmesi. Tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş Kıbrıslı Rum ve Türk Kıbrıs halkının tüm kesimlerine ve topraksız köylülere ve evsiz işçi ve memurlara dağıtılması.

4.Kıbrıs Türk milletinin milli eşitlik haklarının gerekirse Federal bir yapılanma ile garanti altına alınması. Kıbrıslı Rumlar ve Türkler arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması.

5.Anti-emperyalist cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması.

**BU PROGRAMI HAYATA GEÇİRMEK İÇİN
ANTI-EMPERYALİST CEPHE ÖRGÜTLERİNİ
KURALIM. İNGİLTERE, TÜRKİYE VE
YUNANİSTAN DEVRİMCİ GÜÇLERİYLE
BAĞLARIMIZI GELİŞTİRELİM!**

**BU PROGRAMI HAYATA GEÇİRMEK İÇİN
BİRLEŞELİM!**

**TÜM DİĞER BİRLİK ÖNERİLERİ BÖLDÜLER-
BÖLECEKLER!**

**TÜM DİĞER BİRLİK ÖNERİLERİ ZAFER
DEĞİL YENİLGİ GETİRDİ!**

**BİRLİK BİRLİK DEYİP BİZİ BÖLEN BURJUVA
KUYRUKÇULARINA,**

**EMPERYALİZMİN KUYRUKÇULARINA,
İTİBAR ETME!**

**YAŞASIN BU PROGRA-
MI HAYATA GEÇİRECEK
OLAN ANTI-
EMPEAYLİST BİRLEŞİK
CEPHE HÜKÜMETİ!**

Emek-İş'den Cevap

Geçtiğimiz sayı gazetemizin 3. sayfasında yayınladığımız "Kuzey Kıbrıs'ta İki Özelleştirme" başlıklı yazımıza, Emek-İş Sendikası Başkanı İsmail Barışın verdiği cevap sayfa 4'te.

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Kurgu Mehmet Süleymanoğlu	Sayfa 2'de
Neler Oluyor Neler	Sayfa 2 ve 3'te
Londra Mektubu Elif Kara	Sayfa 4'te
Parka Ziya Çelik	Sayfa 7'de
Görüş Ali Yalçınay	Sayfa 9'da
Sosyalist Gözlem Özdemir Göçer	Sayfa 11'de

Kurgu

Mehmet Süleymanoğlu

Pratik Sonuç Yıkımsa, Niyetlerin Ne Önemi Var?

CTP-DP hükümetinin uyguladığı politikaları bakıldığı zaman, yapılanların iyi veya kötü oluşlarını neye göre değerlendireceğiz? Bunun ölçüsü ne olacak? Tabii ki geniş halk yığınlarının, emekçilerin yararına olup olmadığına bakarak karar vereceğiz.

Eğitimde, sağlıkta, ulaşımda, haberleşmede uygulamaların pratik sonucu ne olmuştur ona bakmak lazım. Yıllarca eğitimin yozlaşmasına, özel ders furyası ile paralı hale gelmesine çanak tutan CTP, eğitimi bunlardan kurtaracağını vaadederek yeni adımlar attı. Bu adımların ne amaçla atıldığından çok, bu adımların pratik sonuçları önemli. Sonuçta özel okullar, özel dersler çok daha yaygınlaşacak. Şimdiden bunun göstergeleri ortaya çıktı. Zaten geçmiş yıllarda devlet okullarında okuyan çocukların aileleri, özel okulda okuyan çocukların ailelerinden çok daha fazla para harcamak zorunda bırakılıyordu. Bu gün ise kitleler devlet okullarından kaçıp özel okullara yönelmektedirler.

Peki CTP kurmayları eğitimde hangi başarıyı elde etti? Tabii ki eğitimi süratle özelleştirdi. Bir başka ifade ile özelleştirmenin son ciddi adımlarını da atmış oldu.

Bu uygulamalar sağlıkta da benzer niteliktedir. Özel hastaneler artarken, devletin verdiği sağlık hizmetlerinde kalite hızla düşmektedir. Benzer uygulamalar haberleşmede yaşanmaktadır. İletişimde dünyanın en pahalı ülkesi durumuna geldik. Devletin bu alanda halktan aldığı vergiler astronomik boyutlara ulaştı. Ulaşım da bu anlayıştan nasibini aldı. Toplu taşımacılık tarihe gömülmek üzere. Arabası olan bedelini öder ve gider. Diğerleri sürünür.

Dikkatli olarak bakılırsa yukarıda değinilen ana konular halk yığınlarının yaşamını direkt ve derinden etkileyen başlıklardır. Bir devletin ve bu devleti yöneten iktidarın niteliği, halktan yana olup olmadığı bu başlıklara yaklaşımı ile direkt bağlantılıdır.

Sonuç olarak, CTP Hükümeti niyeti ne olursa olsun halkın yararına olmayan sonuçlar yaratmıştır. Bu kararlar halkın zararına ve de bir avuç burjuvanın yararına olmaktadır.

O halde CTP Hükümetinin niteliğini ölçen ve de bu hükümetin kimin hükümeti olduğunu ortaya koyan bu uygulamalar karşısında o anlı şanlı sendikalar nerede?

BMBP nerede?

Neler Oluyor Neler...

KİMİN ELİ KİMİN CEBİNDE

Volkancılar TBMM protokolü kabul lenmesin diye imza kampanyası yapıyor

DiSi'li 'Urumlar' da aynen!!

İkisi de emperyalist uşağı, ikisi de demagog!

KAHROLSUN IMF, ABD, AB

Meğersem AKP ülkeyi (yani Türkiye'yi) borç batağına gömmüş. Vatani ve milleti satmış. Volkan yazarları ateş püskürüyor. Hele hele devlet mallarını gavurlara satmışlar. Deme gitsin. Türklük elden gidiyormuş. Çok kızgınlar.

Bunlara 'gelin emperyalizme karşı birleşik cephe kuralım' dediğimizde de ağızlarını açmazlar. Niye mi? Yalancı demagog Amerikan-İngiliz uşaklarıdır da ondan. Yanlışsak ispatlasınlar. Bakın 'Urumlar' hiç değilse göstermelik de olsa meclislerinden İngiliz üslerine karşı karar çıkarttılar. Hadi başlayın bakalım İngiliz üslerine karşı kampanyaya! Denktaş partisi nerede bu konuda? UBP nerede bu konuda? MAP falan filan nerede bu konuda? Hadi başlayın bakalım Türkiye'nin NATO'dan AGİT'ten çıkması için kampanyaya! Hadi başlayın bakalım IMF borçlarının reddi için kampanyaya! Hadi başlayın bakalım tüm özel büyük banka, fabrika, tarla, taşıma ve telekomünikasyon şirketlerinin devletleştirilmesi kampanyasına (OYAK dahil). Çünkü bunlar değil midir çok bozuk çaldığınız 'globalleşme-Küreselleşme' siyasetinin, dolayısıyla IMF-ABD-AB-NATO-AGİT siyasetinin uygulayıcıları ve de uygulatıcıları? AKP bunların hik deyicisi değil mi? Bunlar değil midir bu siyaset nedeniyle İngiliz üslerine ağızını açmayanlar? Yani ve açıkça koyarsak, siz değil misiniz bunları başımıza bela eden? Bunlara karşı kavga veren devrimcilere karşı savaş açıp, Amerikan donanmasını koruyup, karşı çıkan gençleri denize döken ve de onlara kurşun sıkan?

Yalancısın yalancı! Yalancısın!

yalancı!

Siz kim Türklüğü savunmak kim!

Eski Sovyetler Birliğindeki Türki cumhuriyetleri bile Amerikan-İngiliz uşağı yaptınız siz! Açlıktan geberiyor oralandaki Türkler de sayenizde!

Sizin Türklükten anladığınız bir avuç Türk düşmanı sermayedar takımındır. Onlar da Amerika-İngiltere'nin kurduğu dünyada yer kaparak yaşarlar!

Türkmüşler, Türklüğü düşünürlermiş! Sizin gibi Türkler Washington'a Washington'a! Veya Londra'ya! Brüksel de olabilir! İsterseniz Moskova'ya gidin. Gidin de başımızdan nereye giderseniz gidin!

VOLKAN'DA GENE SENDİKA VE GREV SEVDASI BAŞLADI!

Yahu olur da bu kadar demagogluk olmaz! Siz ki işçilerin sendikal örgütlenmesinin azılı düşmanı, siz ki sermayenin azılı savunucusu, siz ki işçi haklarının ve yaşam koşullarının azılı düşmanı, sizin sendikacılığın, sizin işçi hakkı savunuculuğuna kim kanar? Sizi bilmeyen işçi gardaşlardan başka?

DAÜ'da bilimsel öğretimi destekleyecekler neredeseyse! Üniversitelerin bilimsel bir öğretim görevlileri kadrosu altındaki özerkliğini destekleyecekler neredeseyse! Bunlara bir soru? İnsanlar nereden geldi? Hepimizin en büyük annesinin Afrika'dan gelme bir siyah kadın olduğu doğru mu? Vahdettin hain miydi? IMF'yi Türkiye'ye sokan hangi toplumsal sınıftır? Toplumsal sınıflar var mıdır? Türkler sermayedarlar ve işçiler olarak birbirine antagonist olan sınıflara bölünmüş müdür? Yoksa yasak mı böyle bir bölünme? Asgari ücret neyin nesi o zaman ve ne kadar olmalı? Daha sorulacak soru çok da Volkancı demagogların kafası karışmasın. Bu kadarına cevap versinler yeter.

Ha ve bu arada, siz boş verin o gevezeleri. Biz emperyalizme karşı sizinle ortak savaş önerimizde gayet

samimiyiz! Ha, Türkiye emperyalist mi? Türkiye'yi yönetenler tekeldi büyük şirketler mi? ABD-İngiltere ve AB ile kol kolamı bunlar? Siz Türklüğü severken bunları da sever misiniz? Ya işçileri? Ya köylüleri? Yurtsever, emperyalizm karşıtı gençleri ve entelektüelleri?

Yoksa demagog musunuz??

TÜM KURUMLAR ÖZELLEŞTİRİLMELİ!

İşte bizim Volkancıların sevdikleri Türkler! Tüm kurumları satın alacak parası olan Türkler! Bunlar herhalde ve de işte çok iyi Türkler oldukları için geriye kalan çoğunluk Türkleri de koruyacaklar! Nasıl mı? İşsiz bırakarak! Nasıl mı? Ücretleri düşürerek! Nasıl mı? İşten atarak! Nasıl mı? Yahu o geri kalanlar da Avrupa'ya gidip iş bulsunlar! 'Urum' tarafına geçip iş bulsunlar! Türk gibi Türk olsunlar! Parası olanların parasına para katmaya destek olmak için her türlü fedakarlığı yapsınlar! İyi ama 'küreselleşme' dışında kalırsa bu Türkler nasıl gidecek Avrupalara, Urumlara? Hay allah, bir avuç sermayedar Türk için kendimizi feda etmeye hazır olsak bile IMF'den kurtuluş yok! Değil mi Volkancılar! IMF'ciler! NATO'cular! Demagoglar!

ETKİ AJANI!

Sabahattin İsmail dertli. Her tarafı etki ajanı sarmış Anavatan'da! Yani yani Anavatan da elden gitti! Yavru vatan da aynı durumdaymış!

EEE! Ne'decen bu konuda Sabahattin İsmail? Demagogiden başka?

Özelleştir! Etki ajanı kalmaz ortalıkta? Demagogluğun bu kadarı da az görülür! IMF siyasetçisi Etki Ajanından dert yanyor! Devrimci düşmanları Etki Ajanından dert yanyor! Komünist düşmanları etki ajanından dert yanyor.

Etki ajanlığına son vermek isteyen komünizmi öğrenir önce! Ve onu hayata geçirir! Demagogluğu bırak!

AFRİKA'LI TALAT!

"Rumlar için en iyi Türk, kendileri gibi düşündür...Dolayısı ile KKTC'de kim iktidara gelirse gelsin, kendileri gibi düşünmezse saldıracaklar...Bana da bu nedenle saldırıyorlar...Ben eskiden beri, şimdi söylediklerimi söylüyorum...Kıbrıs Türk halkının çıkarlarını savunuyorum...Görevim de bu...Ben tarafsız değilim, olamam, görevim Kıbrıs Türk halkının çıkarlarını savunmaktır" (Kanak T'deki Talat konuşmasından aktaran Volkan)

Ondan sonra Talat, Sabahattin İsmail ile bir araya gelip Kıbrıslı Türklerin çıkarları nelerdir el ele verip alt alta sıralamaları gerekirdi! Yapmamışlar. Onlar adına bu işi biz yapalım. Yanlışımız varsa duyursunlar hemen düzeltiriz! Cidden! Onlara göre Kıbrıslı Türklerin çıkarları neyin nesidir sıralayalım. Bakalım Kıbrıslı Türkler ne diyecek bu işle!

1. İngiliz üslerine laf yok! NATO ve AGİT üyesi olalım! Onlara da üs verelim!

2. Üç garantörlere laf yok! Nede olsa biri anavatan.

3. Türkiye NATO ve AGİT üyesi olarak dursun. Bizi kim koruyacak! IMF ve Dünya Bankası ve de Dünya Ticaret Örgütü'ne üye olsun! Yoksa portakalları nasıl satarız? Yoksa nasıl mal ithal ederiz. Yoksa ülkeye öğrenci gelmez, onca üniversiteye ziyan olur!

4. Tüm kurumları özelleştirelim! İşçi çıkaralım, ücretleri düşürelim ki verimlilik gelsin ekonomiyel! Yeniden yapılanma yapalım!

5. İş gücü fazlasını İngiltere'ye ve Güney Kıbrıs'a gönderelim ki döviz gelsin ekonomiyel! Ekonomi dar boğazdan kurtulsun. Ne o tüm Türklere Türk sermayedarları iş bulacak diye bir kural mı vardı! Eskiden birileri tüm Türklere devlet iş bulsun derdi, şimdi de bunu çıkaracaklar başımıza! Küresel dünyada gidin bulun bir yerlerde iş. Ne tembel

Devamı Sayfa 3'te

Neler Oluyor Neler...

Sayfa 2'den Devam

adamsınız yahut Türklüğe yakışır mı bu! Türk çalışkandır der atamız unut-tunuz mu?

6. Tekel sahibi Türkler IMF ister, DB, DTÖ ister, AB ister. Onlar isterse biz de isteriz! Kıbrıslı Türklerin çıkarını savunuruz nede olsa! Hele hele Anavatan'ın çıkarını çok çok savunuruz. Biz de küreselleşme ve yeniden yapılanma isteriz!

Vallahi eksikleri onlar tamamlasın. Bu kadarı yeter!

AFRİKA ÖNERDİ!

'Barış ve Demokrasi Hareketi, Yeni Kıbrıs Partisi, Birleşik Kıbrıs Partisi, Toplumcu Kurtuluş Partisi ve Kıbrıs Sosyalist Partisi...

Türkiye'nin önünü açanlara karşı, Kıbrıslı Türklerin önünü açmak misyonuyla neden biraraya gelmesin?

Ha vallahi! Niye bu olmasın?

Akıl var fikir var! Niye olmasın?

Bu konuda somut öneriniz nedir ama Afrikalı gardaşlar? Yapalım edelim de nasıl? Hangi temelde? Hangi siyasetle!

Malumunuz olduğu üzere yurtsever tüm partilerin bir araya gelmesi fikri yeni bir fikir değildir! Eski bir fikirdir. KSG öncesi bile ara sıra lafı edilirdi. KSG-KSP sonrası ise sürekli olarak ve düzenli olarak bu fikir ortaya konmuştur. KSG'de bu fikrin ortaya konmadığı bir sayı yoktur dal!

Emperyalizme karşı birleşik cephe fikrinin işlenmediği, ele alınmadığı bir tek KSG sayısı bulabilir mi Afrikalılar bize? Bulamazlar! Bu çağrılara karşı bir tek cevap geldi mi Afrika'dan? Yok! Bahsi geçen partilerden? Yok! Şimdi tutmuş Afrika CTP (ve de AKEL) dışındaki ve de sadece Kıbrıslı Türk partileri 'Kıbrıslı Türklerin önünü açmak misyonuyla' birliğe çağırıyor!

Ne demek bu?

Emperyalizme karşı birleşik cephe çağrısı, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ve Programı çağrısı Kıbrıslı Türklerin önünü açma misyonunu yerine getirmiyor demek!

O zaman? Nedir bu Kıbrıslı Türklerin önünü açacak siyaset? Hangi program uygulanmalıdır ki Kıbrıslı Türklerin önü açılsın?

KSP siyaseti emperyalizme karşı birleşik cephe ve bu cephenin ortaya konan programı uygulayacak bir hükümet kurması siyasetidir! Bu mu öneriliyor. Ama bu sadece Kıbrıslı Türklerin önünü açan bir siyaset değildir, bu Kıbrıslı Rumların da, tüm Kıbrıslıların önünü açan siyasettir ve de tek doğru siyasettir.

Buyurun, birleşelim! Biz hazırız! Bu siyaseti ve bu programı kabullenin ve birleşelim!

Bu programı uygulayacak hükümetin elde edilmesi için birleşelim!

Yine malum olduğu üzere, KSG-KSP kendi emperyalizm karşıtı siyasetine uyamayan, yani emperyalizm karşıtı olmayan partilerimize, onların siyaseti temelinde de birlikte iş yapacağını, onların burjuva-emperyalist reformcu siyasetinin zaferi için de onlarla birlik olacağını defalarca ortaya koymuştur. Annan Planı döneminde onlar kendi aralarında birlik oluşturmazken bile onların siyasetini destekleyerek bunu ispatlamıştır. Onların, Kuzey ve Güneydeki tüm partilerimizin (Afrika da dahil) ortak programı burjuva-emperyalist çerçevede Kıbrıs sorunu çözmek siyasetidir. Kıbrıslı Türklerin (bu arada Kıbrıslı Rumların) 'çıkarlarını böylesi bir programla' savunduklarını iddia ederler. Nedir bu program? 'BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden, federal, birleşik, ve AB üyesi bir Kıbrıs' elde etmek ve bu sorunu böylece çözmek. Bu temel siyasetin çeşitli görünüşleri vardır. Bunlardan iki tanesi Afrika tarafından savunulur. Nedir bunlar? Biri Kıbrıs'ı üçe bölen ve Afrika'nın çözüm önerisi diye Annan Planı döneminde önümüze konan plan, ikincisi de şimdi, yani tüm bu partiler ve Afrika'nın ortak siyasetinin sonucu olarak iyice kabağan Kıbrıslı Türk, Kıbrıslı Rum bölünmesi sonrasında ileri sürülen ve Kıbrıslı Türklerin haklarını savunmayı öne koyan '1960 Cumhuriyetine geri dönme' siyaseti! KSP dışında bahsi geçen diğer partilerin siyaseti ise, kendi aralarındaki farklılıklara rağmen, ana hatlarıyla Annan Planı'nın uygulanması için çalışmak siyasetidir.

İyi ama tüm bu siyasetler bizim tüm desteğimize rağmen birincisi kendi aralarında birleşemediler, ikincisi Kıbrıslıları da birleştiremeyip daha da bölmekten başka bir iş beceremediler!

Şimdi tutmuş Afrika Kıbrıslıları daha da bölme faaliyetine katkı koyacak olan bir öneri ortaya koyuyor. Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumların çıkarlarını çakıştırmak değil de çatıştırmak üzerine inşa edilen bir siyaset öneriyor. Talat ile, Volkan ile 'Kıbrıslı Türklerin çıkarlarını savunma misyonunda' bir kavga başlatmak ve de bizim partimizi de, diğer partilerle birlikte böylesi bir siyasetin içine çekmek istiyor!

Partimiz Annan Planı, referandumlar ve seçimler döneminin halkımızı tüm bu partiler ve Afrika'nın savunduğu siyasetin işe yaramaz, halklarımızın çıkarlarına ters, emperyalizm güdümlü, ve de halkımızı milli temellerde bölen bir siyaset olduğunun kavranmasını sağladığı kanısındadır. Afrika ve tüm bahsi geçen partiler ve CTP-AKEL propagandaları halkımızı bu gerçeği kavramışlığını kafa karıştırarak hasır altı etmek amaçlı yapılmakta, halkımızın emperyalizmden kopuşun gerekliliği-

ni kavramasını kafa karıştırarak önlemek amacıyla yapıldığını ilan etmektedir!

Afrika ve tüm bahsi geçen partilerimizin yaptıkları işte böylesi burjuva, böylesi emperyalist dünya düzeni savunucusu ve böylesi bölücü ve yenilgiye, karşılıklı milli düşmanlıklara, emperyalizmin hakimiyetine götüren siyasetlerdir!

Bunlara taviz verme dönemi hem halkımız hem de partimiz açısından kapanmıştır!

Tabii ki bunlara bir şart altında taviz verebiliriz. Tüm Kıbrıs çapında aynı siyaset etrafında birleşmeye varsalar. Buyursunlar. Görelim bakalım ne kadar Kıbrıslıdır bu baylarımız! Kıbrıslı Türk baylarımız! Ve de Kıbrıslı Rum baylarımız! Burjuva kuyrukları! İşçi sınıfının bölücüleri!

Ha Volkan, ha bunların tümü. Hepsi de demagog!

Kıbrıslı Türklerin çıkarını mı savunacaksınız! O zaman Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin Programı'nı öğrenin ve savunun! Gerisi yalancılık ve bu defalarca ispatlandı hayat tarafından. İşiniz gücünüz bu olgunun gizlenmesi. CTP'nin suç ortaklarıdır! Bin bir yalan ve bin bir öneriyle bu basit olguyu gizleyemeyeceksiniz!

HERKESE GÖSTERELİM?

'Saydığımız muhalefet partileri kıpırdanmazsa, bu tiyatro yeni aktör ve figüranlarıyla sürüp gidecek.

Türkiye'de ve dünyada, Kuzey Kıbrıs'ta "kadife devrim" oldu ve ilerici güçler yönetimi ele geçirdi sanılıyor...

Bunun için de burada muhalefet kalmadığı, muhalefetin yalnız eski statükocular tarafından yürütüldüğü düşünülüyor.

Bunun böyle olmadığını göstermek gerek herkese...

Ayrıca göstermemiz gereken daha önemli başka bir mesele, Türkiye'nin politikaları ile uyuşmadığımızdır...

Bakalım muhalefet partileri kendilerine düşen bu görevi yerine getirecek mi?' (Afrika)

Times gazetesinde ve de Times dergisinde ilan alın da, ilanda da yazın biz Türkiye politikalarına karşıyız diye! Dünya duysun sizi!

İşleri güçleri gevezelik! Halkın burjuvaziye ve emperyalizme karşı örgütlenmesini önlemek! İşçilerin bağımsız örgütlenmesini önlemek. Burjuva dünyaya ilan vermek!

Gelin şu kendimizi duyuracağımız dünyanın haline bir bakalım!

Kıbrıs Cumhuriyeti'yle işe başlayalım!

'Çünkü (Papadopoulos, KC, bn) bir Kıbrıs vetosundan kaçınmanın ötesinde, tanınma talebini, sorunun çekirdeğini yani Kıbrıs sorununu su üzerine çıkaracak büyük bir siyasi

kriz meydana gelmesini engellemek istiyor.' (Yeni düzen, KC basınından)

Yani KC, 1964'deki ve de tabii ki 76-79'daki BM kararlarının önüne çıkartılmasından, 1960'ın önüne çıkartılmasından korkuyor! Bizim Afrika ise malum olduğu üzere 1960'a dönmek ister! Kıbrıslı Türklerin çıkarlarını savunmak için!

Hadi bakalım duyurun kendinizi Dünyanın bu parçasına! KC'ye! Adamlar TC ile kol kola, burjuva-emperyalist cephe! Size yoldaş yani!

Yunanistan'la devam edelim!

'Kıbrıs sorunu ve Ege meselesi gibi çözülmemiş sorunları zamana bırakma taktiğini bozmadan, bunu yönetme yöntemleri arıyor. Başbakan Karamanlis, Türk-Yunan ilişkileri gündemini belirsiz görüyor ve Türkiye'nin Avrupa'ya yönelişinin kesin şekilde sapsması senaryosundan çok korkuyor.' (Yeni düzen, KC basınından)

Hadi bakalım duyurun kendinizi Dünyanın bu parçasına! Yunanistan'a! Adamlar TC ile kol kola, burjuva-emperyalist cephe! Size yoldaş yani!

İngiltere malum! ABD malum. Ya AB?? Onlar da malum! Talat'ın çabası gereksiz bir çaba! Dostlar alışverişte görsün çabası! Birazıcık ta destek atışı TC diplomasisine! Ama ihtiyacı yok TC diplomasisinin bu destek atışına işin aslında! Talat kendine destek atışı yapıyor yani! TC desteği atışı!

Gelelim Fransa'ya! Fransa ne diyor? KC veto etsin diyor! Niye? Çünkü KC'nin Yunanistan'la birlikte, dolayısıyla da TC ile birlikte, NATO çerçevesinde iş yapmakta olduğunu biliyor! Gevezelik edeceğine yap ta biz de görelim diyor! Yiyin birbirinizi! Bana ne diyor!

Ha, BM'ye duyuracak bir şeyiniz var mı yoldaşlar! Hani BM çatısı altında halledeceksiniz ya işleri! 1960'a dönerek veya Annan ile! Duyuracak mısınız onlara 'Türkiye Politikasına karşı olduğunuzu'! Hemen dikkate alırlar sizi değil mi!

Bu arada Afrika siyasetinin neresi Türkiye politikasına karşı? Lütfen biri izah etse de biz de öğrensek!

Ya bu halk yerli burjuvaziye ve emperyalizme karşı bağımsız örgütlenmesine kavuşacak, ya da siz dünyaya binbirinci duyurunuzu yap-sanız da bir şey değişmeyecek -hele hele yapılan duyuru burjuva-emperyalist bir duyuruysa!

Londra Mektubu

Elif Kara

Burjuva stratejiniz var mı yok mu?

Bu gazetenin sayfalarından devamlı yazdık: burjuva hukuk adil bir hukuk değildir, olamaz da. Güçlünün elinde korkunç bir silahtır sadece.

Dünyaya bakıyoruz; BM'nin ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği ile ilgili hukukunu görüyoruz. Bir de pratiğe baktığımızda yazmaya gerek var mı? Kimin askeri kimin ülkesinde belli.

Afganistan'dan tutun da Irak'a kadar ABD-İngiliz emperyalist orduları -bu arada İspanyol, İtalyan vs. de var tabii- "demokrasi" götürecekler ayak-

larıyla kendi sınırlarının dışında fink atmaktadırlar.

Yine aynı 'sınır hukuku'na dayandırılan başka bir hikaye de Türkiye'de. Sınırların korunması adı altında Kürt ulusu Türk ulusunun ege-men sınıfı altında baskı ve sömürüye tabi tutulmaktadır. Aynı devlet kurma hakları tüm dünyanın gözü önünde, 'hukukun üstünlüğü' bayrağı altında hiç edilmektedir.

Devamlı olarak Kıbrıs sorununa çözümün Kıbrıs Cumhuriyeti'ne geri dönüşle mümkün olacağını iddia eden Afrika gazetesi ekibi hukukun üstünlüğü sayesinde Kıbrıs Türklerinin haklarını elde edebileceklerinden dem vurmaktadır. Bahsini ettikleri hukuk burjuva hukuk. Hal böyle olunca kimi çevreler BM hukukuna baş vuruyor kimisi de AB hukukuna. Afrikacılar AB hukuku ile iş yapmayı tercih edenlerden. Bulara göre Kıbrıs Türklerinin güneyde kalan mallarına

çözümü bulsa bulsa AİHM bulur. Tavsiyeleri de bu çerçevede; toprak ve mal sorununu AİHM'e taşımak, Kıbrıs Cumhuriyeti'ni dava etmek. Ancak bu burjuva hukukla da birşey elde edemeyeceklerini söyle koyuyorlar 25 Ağustos tarihli gazetelerinin "Afrika'dan Mektup" köşesinde:

"İşgal yönetiminin yaptığını, yasal yönetim de yapıyorsa, durum çok vahim..."

Sahte devletle yasal devlet arasında ne fark kalır o zaman?

Tek fark birinin koçan dağıtması, diğerinin ise dağıtmaması mı?

Çözüme kadar verilmeyen hak nasıl bir hak?

Bu hakkı yıllarca gaspedeni hukuk haklı çıkarır mı?"

Çıkartıyor işte... Bugüne kadar ne BM ne de AB hukuku KC'nin bu uygulamasına karşı tavrı almamakla da bunu ispatlamadı mı?

Derinlere inmeye gerek yok. Burjuva hukuk çerçevesinde iş yapmaya çalışanların ne kadar çelişkili iş yapar durumda oldukları bariz bir şekilde görülmektedir. İçinden çıkılmaz durumda olmaları bir söylediklerini diğer bir söylediklerinin tutmaması, KC'ye vurayım derken TC, KKTC'ye yani bir burjuva devletten diğer bir burjuva devlete kaymaları bir türlü kopamadıkları burjuva-emperyalist çerçeveden kaynaklanmaktadır. Günü gelir emperyalizme ver yansın ederler ama hiç bir zaman emperyalizmden kopmayı hedeflemeler. TC hegemonyasına karşı KC hegemonyasını tavsiye ederler. Yani bir emperyalistten kurtuluş için diğer birisine yamanmayı savunur olurlar.

Aslında yukarıdaki satırlarda bir şey daha gizlidir. İnsan ister istemez "Afrika grubu KKTC'yi savunmaya mı başladı" diye sorası geliyor. Bu burjuva strateji insanı ne hallere düşürüyormuş...

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları

e-mail: serkanyavash@hotmail.com

9 Ağustos 05, Salı: Sendikam özel toplantı çağırdı. Yeni iş sözleşmesi önerisini bizlere sunacaklar, ne da olsa Cuma oylamamızı isteyecekler.

İşe ilk başladığımda sıradan şoförlerle 453 şoförleri arasında olan haftada 90 sterlinlik maaş farkının bir iki yıl içerisinde kapatılacağı sözü verilmişti (gayri-resmi). Bu fark kapatılmadı. Artış önerisi hem bize hem 435 şoförlerine haftada 20 sterlin. Pardon, yalan oldu bu. Biz Ocak ayında haftada 2 sterlin alacayık. 453'dekiler almayacak. Yani fark 90'dan 88'e enecek. Bok değil gakkallı.

Yanlış hatırlamıyorsam 8 ay kadar önce sendika toplantısında çalışma saatlerinin azaltılması sözü verilmişti. Öneride Pazartesi-Cumartesi görevlerinin sadece %5'inin 8 ½ saatin üstünde olacağı belirtilmekte. Pazarları da tüm görevlerin 8 ½ saati aşmayacağı. Tabii bunu toplantıda ballandıra, ballandıra anlattı temsilcimiz. Garajda 13 görev kesilecek. 'bunların kaç tanesi bizim (sıradan şoförlerin) rotasından?' soruma karşılık cevap 'eeaa, sizin rotadan 4 görev değişecek bunlar da 96'lardan'.

'Geriye kalan 9 görev?'

'onlar da 453'lerden ...' ve daha da birşeyler dırlandı ama benim başka birşey

duyacak sabrım kalmadı. Kafamın içinde bir yığın ses vardı. Bunların hiçbirisi de bu yazıda tekrarlayabileceğim şeyler değil. Satıldık!

12 Ağustos 05, Cuma: Oylama yapılacak bugün. Bilardo odasında. Ben da orda, sözde bilardo oynarım. Gelene geçene anlatmaya çalışırım, ama açıktan açığa hayır oylayın demek istesem de olmuyor. Ürperiyor işçiler. Sendika yönetimi önünde konuşmaktan çekiniyorlar. Onlar da gurt gibi gezinirler, nefes aldirtmıyorlar. Dışarı çıkarım. Kantinde dolanır... falan filan.

Neyse, günün sonunda astılar neticeleri. Hayır: 16, Evet: 112! Al da bozdur.

Ulan! Odaya girenlerin sayısı 60'ı geçmez. Beni esas şaşırtan diğer iki garajdan 'hayır'ların toplamının 'evet'lerin bayağı üstünde. Bizim garajdan 110 'evet' gerek ki öneri kabul edilsin.

27 Ağustos 05, Cumartesi: İkinci yolun sonundayım. Otobüs garajında. Geri geleceğim da yemek arasına çıkacağım.

Yorgunum. 5'inci gün sabahın 3'ünde uyanırım. Geceleri de en erken 10'da uyurum. 5 Saatlik uyku.

Her ne halse. Ön kapıları açtım, pır, pır eser. Diğer garajdan (ayrı şirket) bir şoför park eder tam yanıma. Selamlaştık, ve hiç

zaman kaybetmeden şikayetler yağmaya başladı. Çalıştığımız saatlerden aldığımız maaşa ve de en önemlisi sendikalarımızdan yediğimiz kazıklar. 10 dakika aram vardı ama sohbet o kadar tatlıydı ki 7 dakika geç çıktım. Eşşek tepsin... Sabahın bu saatinde denetimci varsa da yakalar beni, yakalasın. Sonunda vardığımız sonuç bizim en büyük düşmanımızın biz olduğu. Bir taraftan iki gurus fazladan kazanmak zorunda kalıp ta ek mesai yapıp işverenin her önerisine evet diyenler, diğer taraftan bu şoförlere sahip çıkmayan, sendikaları salma bırakan bizler.

Geçtiğimiz sayı gazetemizin 3. sayfasında yayınladığımız "Kuzey Kıbrıs'ta İki Özelleştirme" başlıklı yazımıza, Emek-İş Sendikası Başkanı İsmail Özbarış'ın verdiği cevabı aynen yayınlıyoruz.

26 Ağustos 2006 tarihli Sosyalist Gerçek adlı gazetenizde (Kuzey

Kıbrıs'ta iki özelleştirme) adı altında yayınlanan yazıda Dev-iş'e bağlı Emek-İş Sendikası Başkanı olarak şahsıma yönelik eleştiri ve yakıştırmalarınızı üzüntü ile karşıladım.

Demokrasiye ve özgür düşünceye sonsuz saygımız olduğumuzu ve bu uğurda mücadele verdiğimiz her platformda ortaya koyduğumuzu söylemeye gerek yoktur.

Zaman zaman politik konularda fikir ayrılığına düştüğümüz olmuştur vede olacaktır da bunun da doğal karşılanması gerekir kanısındayım. Aynı

Fikir ve düşüncede (ideolojik) olmuş olsa idik beraber olmamız gerekmezmiydi.

Sizin gibi düşünmeyenleri karalamak yerine bizim görüşlerimize baş

Vurup doğru sonuçlar elde etmek daha iyi bir yöntem olmaz mıydı diye düşünüyorum.

Sizin üslubunuzla size cevap verme gibi bir niyetim yoktur ve olmayacaktır.

Bahse konu ile ilgili iddialarınıza ve argumanlarınıza katılmam mümkün değildir. Federasyonumuz ve bağlı sendikalarımız özelleştirme konusundaki

görüşlerini her zeminde gündeme getirmiş süreç içerisinde de özelleştirmeyi en acı şekilde yaşamış bir örgüttür.

Bu konuda bizlere hiç kimse öğüt

EMEK-İŞ'ten Cevap

vermeye veya telkinde bulunmaya kalkmasın. Özelleştirmeye karşı olduğumuzu bu yönde her türlü mücadeleyi vermiş ve vermeye devam ettiğimizi kamuoyu ve halkımız çok iyi bilmektedir.

Cypfruvex'in özelleştirilmesi konusunda Emek-İş'in destek verdiğini iddia etmeniz tamamen hayal ürünüdür. Konuya vakıf olmadığınız, kulaktan dolma haberlerle ideolojik düşüncelerinizi yoğurup analizler yaparak sonuca giderken başkalarını hedef göstermenize hiç gerek yoktur.

Sevgili dostum konuyu daha da uzatmak istemiyorum. Konu ile ilgili olarak Maliye Bakanlığında yapılan görüşmede talebimiz şu idi:

1. Cypfruvex Yönetim Kurulunun

uyum içinde çalışmadığı,

2. Şirket içindeki idari kadronun, yönetim içindeki uyumsuzluk nedeni ile verimli olamadığı,

3. Şirketin özelleştirmesi gündeme gelirse sendika olarak karşı çıkacağımızı

4. Yukarıdaki sorunlar nedeni ile sendikanın muhatap merci bulamadığını bu nedenle olaya derhal müdahale edilmesini ve yeni bir Yönetim Kurulu oluşumuna gidilmesini talep etmiştik.

Yeni oluşum derken, (yeni Yönetim Kurulu) bu konu ile ilgili söylememiştir. Olayı başka yönlerle çekmenin bir anlamı yoktur. Saygılarımla

İsmail Özbarış

İŞÇİDEN İŞÇİYE YANIT

Gazetemizin 165'inci sayısında "Okuyucu İşçiden" köşemizde "Barışın, Özgürlüğün ve Eşitliğin Tek Sembolü Olan Sosyalist Partide Buluşalım" başlığıyla, gazetemizin okuru olan bir işçi arkadaşımızdan aldığımız yazıyı yayınlamıştık.

İşçi arkadaşımızın yazdığı bu yazıyı okuyan bir başka işçi yoldaşımızdan, bu yazıya katkı olarak bir yanıt yazısı aldık.

Gazetemizde işçiler birbirlerinin, kendilerinin, hatta gazetemizin yazdıklarını eleştirebilir, katkı koyabilir, yayınlanan yazılara cevap yazabilirler. Bu eleştiri/katkı yazıları işçi arkadaşlarımızı ve Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek olarak bizleri ileriye götürecektir.

İşçiler bu sayfalarda tartışabilirler, tartışmalıdırlar. KSG olarak bu katkıların devamını diliyor, gerektiği oranda bu eleştiri/katkı yazılarına kendi düşüncelerimizi de ekleyerek hep beraber doğruyu bulup beraber yürüebilmek için yorumlarımızı yapacağımızı bildiriyoruz.

İşçi yoldaşımızın bu yanıtını aynen sunuyoruz.

"Bu düzen bizim ellerimiz üstünde kurulmuş ve yaşıyorsa, yine bizim ellerimizle yıkılıp yeniden eşit ve özgürce kurulacak."

Sevgili işçi kardeşim,

Yazmış olduğun yazı ile ilgili olarak birkaç noktada eleştirim ve katkım olacak kendimce. Ben de bir işçi olarak bazı noktalara değinmek ihtiyacı duydum. Umarım sen de, ve daha katılabilecek diğer arkadaşların da katkısı, eleştirisi ile tartışmamızı ilerletebiliriz...

İşçi arkadaşım, sınıf kardeşim,

Demişsin ki, emekçi sınıfın KKTC'de çektiklerini anlatmaya bütün dilin sözcüklerini kullansak yeterli değildir. Ben de değinmek isterim ki, işçiler sadece KKTC'de değil, dünyanın her karışında ezilmekte, sömürülmektedir.

Yani bu sadece bir coğrafyaya ait değil.

İşçiler, kapitalizm olduğu sürece ezilmeye, sömürülmeye mahkumdur. Çünkü sistem, işçi sınıfını sömürme ve en fazla kâr üzerine kuruludur ve doğası gereği sömürmek, baş kaldıranları da ezmesi gerekir, ki sen de farkındasın, bunu yapıyor.

İşçi sınıfının örgütlenmemesinde buluyorsun hatayı. Evet, büyük oranda bence de haklısın. Tabii bunların neden böyle olduğunu da düşünüyorsun herhalde... Ama ben de değinmek istiyorum.

İşçiler çok az para alıyorlar. Çok fazla ve zor şartlarda çalışarak yaşamlarını sürdürüyorlar. Hiçbir sosyal hakka neredeyse sahip değiller. Bunu da yapan sermaye, yani kapitalizmdir. İşçi sınıfı örgütlenmiyor, ya da çok az ve yavaş örgütleniyor. Bunun nedenleri çok fazla. Televizyon başta, o günlük yaşam. Yani bir işçi işten yorgun argın eve geldiğinde öylesine bir fırtına içine itiliyor ki, bir gün içinde yaşadıkları kafasından uçup gidiyor. Ve kendi gerçeklerinden kopuyor. Ezilmesi, sömürülmesi önemli değildir. Önemli olan İbrahim Tatlıses, Ferdi Tayfur ve arabesk şarkılarıdır. Ya da Gülben Ergen, Hülya Avşar'ın yaşantısıdır.

Televizyonlardaki diziler, yarışmalardır. Bu da kendi gerçeklerinden uzaklaşmasına neden oluyor. Sonuçta ise örgütlenmemesine neden oluyor.

Örgütlenmesi, tek yumruk olması için zamana ve işçilerin gerçeklerinin farkına varabilmesi gerekiyor. Devrimcilerin de buna bir katkı sağlaması...

Son olarak, sınıf kardeşim,

Ne güzel demişsin. Bu düzen bizim ellerimiz üstünde kurulmuş ve yaşıyorsa, yine bizim ellerimizle yıkılıp yeniden eşit ve özgürce kurulacak.

Yolumuz doğru. Omuz omuza yola devam!

Kolay gelsin.

Cengiz Genç

OKUYUCU İŞÇİDEN :

Gazetemizin okuru olan bir işçi arkadaşımızdan aşağıdaki yazıyı aldık. Yazıyı yorumsuz olarak aynen siz okuyucularımıza sunuyoruz.

İşçi arkadaşlarımızın gazetemize, kendi gazetelerine, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek'e katkılarını her zaman bekliyoruz.

İşçi arkadaşlarımızın bizzat kendilerinin yazması, hepimize yararlı olacaktır.

"Çiçekleri koparabilirsiniz, ama baharın gelişini engelleyemezsiniz!"

Dünyada sömürde, katliamda birbirleriyle yarışanlar. Hedef sosyalizm olunca anca beraber kanca beraber diyen faşist düzenin temsilcileri...

Yoksulu daha çok sömürmek, burjuvayı daha da burjuvalaştırmak için dünyanın dört bir yanına uzananlar...

Sarayda değil; fabrikalarda, tarlalarda, inşaatlardayız. Kapitalizme karşı olan her cepheleyiz.

Tanklarınıza, toparınıza karşı aşklarımızla savaşıyor, dünyaya kafa tutuyoruz!

İplere verildikçe çoğalıyor, dünyayı avuçluyoruz. Çoluğumuzun çocuğumuzun tel örgüleri görmemesi, mayınlı sahalardan geçmemesi için, orakçekiğin gölgesinde onlara yarınları hazırlıyoruz.

Bugün Bağdat'ta, Filistin'de sıkılan her kurşunla ölürken, sosyalist gerçeği düşünerek hayata dönüyoruz yeniden.

Dünyanın dört bir yanını sömürmek için sosyalizmi hedef alanlar!

Şunu iyi bilin ki, sosyalizmi yok etmek için çiçekleri koparabilirsiniz, ama baharın gelişini engelleyemezsiniz!

İşçiden Mektup

SENDİKALARDA ÖRGÜTLENMELİYİZ!

Yaklaşık olarak 1.5 aylık işsizlik döneminden sonra, Çalışma Dairesi yardımıyla bir şirketle görüştüm ve bana iş verdiler. Ve 2.5 aydır dağıtımçılık hammallığı yapıyorum, şirkete depo sorumlusu olarak girdim ve ikinci günde hammallık ve bazen de şoförlük yapıyorum. Yani ne iş yaptığım sorulsa, tam cevap veremem herhalde...

Sabah sekizde iş başı ve iş ne zaman biterse, paydos erken olursa mesai saatinin bitimine kadar çalışmak zorunlu. Ama geç biterse, iş bitene kadar çalışmak gerekli. Ama normalde her mesai saati için ayrı ücret ödenmesi gerekir ki ben daha hiç görmedim...

Bir gün içinde ortalama 8 ya da 9 saat çalışıyoruz ve aldığımız maaş asgari ücret. Lefkoşa, Magosa, Girne ve Güzelyurt'a dağıtım çıktıığımızda öğlen arası yapamıyoruz, arada birşeyler alıp yersek karnımızı doyurabiliyoruz. Aa, bir de cebimizde para varsa ki çoğu kez olmuyor!

Normalde yine öğlen yemeğini şirketin ödemesi gerekir. Çünkü dışarıdayız ve eve gidip yeme imkanımız yok. Dolayısıyla cebimizden yiyoruz. Bu da hergün 4 milyon olursa, e benim günlüküm 20 milyon. Aileyi, kirayı da düşününce, içinden çıkabilirsiniz siz çıkın! Ben her ay 100 milyon geriden takip etmek zorunda kalıyorum. Mutlaka bir yerlere borçlu kalıyorum... Nasıl bir şekilde sonuçlanacak hiçbir fikrim yok. Ama kesin birşey var, bu şekilde fazla süremez. "Ben yaparım" diyen arkadaş varsa işlerimizi hemen değiştirebiliriz...

Bir gün öğlen yemeği için birşeyler almaya bir markete girdik. Yemek dediğime bakmayın, bisküvi gibi şeyler daha ucuz oluyor da... Neyse, orada başka şirketlerde dağıtımçılık yapan 4 kişilik arkadaş grubunu gördük. Biz de onlara katıldık, birlikte birşeyler aldıktan sonra bir yere gidip sohbet ederek bisküvileri atıştırmaya ve sohbet etmeye başladık. Bir de baktık ki bütün dağıtımçılar aynı şeyden şikayetçi. İşe 5 dakika geç kalsan, maaştan kesiliyor. Ama çoğu kez günde 1 ya da 1.5 saat fazla çalışınca sorun olmuyor. Artı mesai de ödenmiyor. Uzun uzun bu konularla ilgili sohbet ettik. Çıkan sonuçlar şöyleydi:

- İşe geç kalırsa maaştan kesilir

- İşten geç çıkmak normaldir

- Öğlen yemekleri asgari ücret olan işçinin cebinden çıkıyor. Bu

da ayda 150 milyon yapıyor ortalama

- Araçlar sorunlu olduğu için devamlı yolda bozuluyor, eziyetini yine çalışanlar çekiyor

- Yarı yarıya sigortasız çalışıyor

"Acaba daha ne olabilir, daha neler dayatılabilir?" diye düşünüyorum da sanırım daha fazlası da zor bulunur. Patronlar işçilerden çalabileceği kadar çalışıyor. Hem ücrette, hem emekte...

Arkadaşlara neden böyle olduğunu sordum. Aldığım cevap yine aynıydı:

"Biz çıksak, dışarıda işsiz insan epey var. İş bulmak da zor, mecburen devam ediyoruz. Daha iyisini bulursak da bu işi bırakacağız" oluyor.

Peki bu mu çözüm yolu?

Yani bir işten çık, bir nebze daha iyisine git. Ama zamanla o iş de aynışacağı için, değişen birşey olmayacak. Devamlı olarak iş değiştirmek zorunda kalacağız. Değişmeyen tek şey, yine gidilen yerdeki sömürü, ezme, az ücret verme olacak. Sadece gelen ve giden işçiler değişecek. Bu neyi getirir? "Kocaman hiç"! Ahmet sömürülür, artık dayanacak halde değildir ve işi bırakır, yerine gelen Mehmet ise Ahmet'in yerini alır ve çark böyle dönmeye devam eder...

İşçiler ezilir, sömürülür. Her işi yapanların işçiler olmasına rağmen bu böyle sürer gider...

Niyetim akıl hocalığı yapmak değildir tabii ki, ama gerçekleri de görmezden gelen işçiler olursa ve en azından birşeylerin farkında olan işçiler diğer işçilere göstermelidir. Benim yaptığım sadece budur...

İşçiler, emekçiler! Haklarımızı aramak için sendikalarda örgütlenmeliyiz! Aranılan haklar, patronlarındaki değildir! Çünkü onlardır bizleri sömüren, ezen, yoksulluğa mahkum eden!

Tüm bunlara karşı mücadele etmek de bizlerin, işçilerin görevidir -ki onlar kendi yaşamlarını daha ileriye götürmek için asalakça, çalışmadan bizlerin sırtından geçiniyorlar. Bizler de emekçiler olarak kendi haklarımız için mücadele vermeliyiz...

Bu sendikalaşma ve en doğal haklar için mücadele verme, her alanda olması gerekir... Yoksa böyle şikayet etmeye devam ederiz...

İşçiler, emekçiler! Haklarımız için sendikalarda birleşip en doğal haklarımız için mücadele... Sendikalar zaten biz emekçilerindir...

Okurumuz olan bir işçi arkadaşımızdan

"BURJUVALARI YENECEĞİZ!" başlığı ile kendi özel durumunu yansıtan ve ne yapması gerektiğine bir türlü karar veremediğini belirten bir yazı aldık. Umarız yorumumuz işçi arkadaşımıza faydalı olur.

Toplum yaşayan bir organizmadır. İnsanlar, toplumsal varlıklardır. Doğanın ve toplumsal yaşamın bir parçası olarak insanlar, yaşamlarını devam ettirmek zorundadırlar. İnsanlar yaşamlarını devam ettirirken, yaşamlarının belirli dönemlerinde kendi inisiyatifleri dışında ve ihtiyaçları doğrultusunda çeşitli üretim ilişkileri içine girerler. İnsanlığın ilk çağlardan beri süregelen gelişimine baktığımızda bunu rahatlıkla görmemiz mümkündür. Yani mesela insanlığın bildiğimiz kadarıyla ilk dönemlerinde, yaşamın devam edebilmesi için çeşitli üretim araçlarının ortaya çıkması, bu üretim araçlarının gelişmesi sonucunda çeşitli üretim ilişkilerinin ortaya çıkması, sonrasında bu üretim ilişkileri içinde ortaya çıkan uzlaşmaz çelişkiler/zıtlıklar sonucunda bir sistemden başka bir sisteme patlamalı geçişlerin yaşanması, insanlık tarihinin zorunlu evreleri, insanların ihtiyaçlarından doğan nitel değişimlerdir.

Ekonomik sistemlerin hareketinin bir parçası olarak günümüz emperyalist dünya sistemini, buna bağlı olarak ülkemiz Kıbrıs'ı ve ayrı ayrı tüm diğer ülkeleri de bu çerçevede içinde düşünmemiz gereklidir. Günümüz emperyalist sistemi kendiliğinden, insanların "canlarının çektiği için" ya da yoktan var olmamıştır. Kapitalizmin ortaya çıkışı da yukarıda kısaca bahsetmeye çalıştığımız gelişimin, hareketin bir evresi olarak ortaya çıkmak zorundaydı, ve ortaya çıktı. Kapitalizmin ilk ortaya çıkışı, kendisinden bir önceki sistem için, yani derebeyliklerle, toprak ağalarıyla, tefecilerle yönetilen, ücretli kölelerin, köylülerin sömürüsüne dayanan, oldukça ilkel bir üretimin ve dağıtımın yapıldığı feodalizm için ilerici bir çıkış olmuştur. Yani kapitalizm, kendisinden bir önceki sistem olan feodalizm için ilerici bir sistemdir. Fakat kapitalizmin ortaya çıkışıyla, bu sistemin kendi içinde uzlaşmaz çelişkileri (burjuvazi ve

proletarya - emek ve sermaye) de ortaya çıkmış, bu sistem günümüzde hiçbir ilerici yönü kalmayan, doğanın ve insanlık tarihinin gelişimini sürekli bir biçimde durdurmaya, hatta zaman zaman gerilemeye yöneltmeye çalışan gerici bir sistem halini almıştır. Dolayısıyla kapitalizmin içindeki uzlaşmaz çelişkilerin yok olmasının ve doğanın bir parçası olarak insanlığın ileriye doğru hareketinin temsilciliğini sosyalizm almıştır. Yani günümüzde ilerici olan, sosyalizmdir. Yani, kapitalizm, kendisinden bir önceki sistem olan feodalizme göre ilerici, kendisinden bir sonraki sistem olan sosyalizm için ise gericidir.

Bahsetmeye çalıştığımız gibi, hiçbir sistemin var olmadığı gibi,

sosyalizm de bireyler, mesela biz birkaç aklıevvel istiyoruz diye var olmaz. Sosyalizm, bireylerin istekleriyle, arzularıyla, duygu yoğunluklarıyla kurulmaz. Sosyalizmin ihtiyacı, mevcut üretim

ilişkilerinin içindeki uzlaşmaz çelişkilerden (ki bunlar bireyin iradesinden bağımsız olarak şekillenirler) doğar. Bir ihtiyaç olarak doğar ve kendisini dayatır. Eğer sosyalizm bizler istiyoruz diye var olsaydı, bizler istiyoruz diye sosyalizme geçseydik, şimdiye kadar çoktan ülkemiz Kıbrıs komünizme yürüyor olurdu.

Günümüzde mevcut üretim ilişkilerinin içinde her zaman bahsettiğimiz gibi uzlaşmaz çelişkiler vardır, ve bu uzlaşmaz çelişkilerdir sosyalizmi zorunlu kılar.

Bilim, gerçek olandır. Bilim var olan, kanıtlanmış olandır. Ve insanlığı ileriye taşıyacak olan sosyalizmi ve komünizmi, dahası bunların öncesinde ve ötesinde ilk çağlardan başlayarak tüm insanlık tarihini, değişimini, dönüşümünü, madenin hareketini ele alıp sosyalizmin ve komünizmin kaçınılmazlığını bilimsel olarak ortaya koyup kanıtlayan, Marksizm-Leninizm bilimidir. Bu bilime sarılmazsak, bu bilimden öğrenmezsek, iş işi arkadaşımızın bahsettiği "burjuvaları yenmeye" gelince yaştır. O yüzden, burjuvaları yenebilmek için

öncelikle mutlaka bu bilimi incelemek, incelemeye yeteri kadar zamanımız yoksa bu bilimi gerçekten inceleyip ona göre hareket edenlerden öğrenmek gereklidir.

"Burjuvaları yenebilmek" için ihtiyacımız olan Marksizm-Leninizm bize diyor ki, burjuvaziye devirip ilerin temsilcisi

olan sosyalizmi kurabilmek için temel ve biricik dayanak, işçilerdir, işçi sınıfıdır! Hayatı devam ettiren, hayatın devamı için gerekli olan tüm üretimi

yapan ve burjuvaziye uzlaşmaz çelişki içinde olan sınıf, işçi sınıfıdır! Dolayısıyla hayatı durdurabilecek olan, "burjuvaları yenebilecek" olan güç, temelde işçi sınıfıdır! Bu beynimizin bir yerinde mutlaka durmalıdır, eğer gerçekten "burjuvaları yenmek" istiyorsak.

İşçiler nerelendedir? Fabrikalarda, atölyelerde, inşaatlarda, vs vs... Yani işçiler, hayatın devamı için üretimin yapıldığı her yerdedir.

İşçiler nasıl yaşarlar? Mesela ev-araba sahibi olmak isteyerek, huzurlu bir yaşam kurmak isteyerek, ama mesela karnını doyurmaktan öteye gidemeyerek, bu temel ihtiyaçlarını hayallerinde yaşatmaktan öteye gidemeyerek...

Mesela evlenmek isteyerek yaşarlar işçiler. Ama evlenmek için yeterli maddi imkâna sahip

değildiler. Ama işçiler evlenebilirler, evlenmelidirler! Evlenmek elbette onların hakkıdır. Fakat, devrimci bir işçinin, ya da memurun, ya da köylünün, evlenince neden

düşünceleri içinde kalsın ki? İşçi arkadaşımız sokak ortasında katledilen, hücrelerde çürütülen devrimcilere karşı en az bizim kadar duyarlı, bu yazısında verdiği örnekten belli oluyor. Fakat, bedel ödemek yalnızca bu değildir. Bedel, işçi sınıfının mücadelesine, sosyalizme yararlı olduğu anda yararlıdır. Mesela, ülkemizin tek Marksist-Leninist partisi olan Kıbrıs Sosyalist Partisi üyesi bir işçi yoldaşımız, evlenecekse örgütlü mücadelesinden vaz mı geçmelidir? Bizce hayır. Mücadelesinden vazgeçmeden

pekala evlenebilir. Örgütlü mücadele içinde evli olan bir işçi yoldaşımızın yaşadığı sıkıntılar, bedel değil midir? Bedel, yalnızca elde silah çatışmak demek değildir. Emperyalizme karşı mücadele eşittir bu demek değildir. Bir sosyalist için bedel, yaşamın her alanındadır. Bu arada, ele zamansız alınan

silah da sosyalizme hizmet etmez!

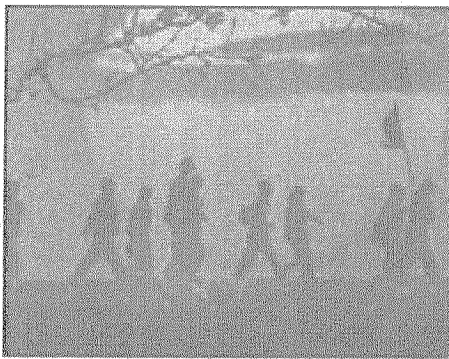
Burjuvazinin katliamlarına, sömürüsüne karşı evet, kin duyuyoruz. Fakat bu kin bizi bu sistemi kökünden

den yıkıp bu katliamları, sömürüyü ortadan kaldırmaya yöneltmeli. Bu sistemi kökünden yıkabilmek için bize gerekli olan, işçilerin dağa çıkıp çatışması değildir. Aksine, işçiler nerededir dedik ya, işte sosyalistler de işçilerin oldukları yerde olmalı. İhtiyacımız olan temel ve biricik silahımız, Marksizm-Leninizm bilimidir! Ne diyordu bu bilim? Burjuvaziye yenebilecek temel güç, işçi sınıfıdır. Devrim dediğimiz olayı başta bahsettiklerimizi hesaba katılarak algılamalı, ona göre davranmalıyız. İşçiler, sosyalist işçiler, hayatın ta içinde olmalıydılar. Üretimin yapıldığı her yerde olmalıydılar. İşçiler fabrikalarda, inşaatlarda, atölyelerde yaşam kavgası verirken, iliklerine kadar sömürülürken, sosyalistler onların yanında olmalıydılar. Onlardan haberdar gibi görünüp de bihaber olmamalıydılar.

Amacımız, fabrikalarda, inşaatlarda, atölyelerde olan işçileri örgütlemek olmalıdır. Bu amaçla da bilinçli işçilerin fabrikalarda olması, orada, işçiler içinde çalışma yapmaları gereklidir. İşçiler, burjuvaziye karşı ayrı bir sınıf olarak kenetlenmeli, örgütlenmelidirler. Dağlara çıkmak, gerektiğinde, zamanı geldiğinde hep birlikte yapılabilecek, ya da yapılmayacak bir iş.

Unutmayalım ki, sosyalizm bizler istiyoruz diye kurulmaz. Öyle olsaydı, 15 kişi toplanır ve kurardık sosyalizmi. Sosyalizm, kitlelerin ihtiyaçlarının sonucu olarak kurulur. Sosyalizmi kuracak olan, devrimi gerçekleştirecek olan birkaç ya da birkaç yüz aklıevvel değil, işçi sınıfıdır.

Bunu bilerek, Marksizm'e sarılarak, Kıbrıs Sosyalist Partisi içinde örgütlenelim!

Park a

Ziya Çelik

SAĞLAM AL NEFESİ HAA!

Şimdi bizim memleketin kuzeyinde bir devlet var.

Adı TC.

Çok mu basit aldık olayı ele?

Tamam, sadede gelelim...

Türkiye'de bayram seyrarı çoktur.

29 Ekim, 23 Nisan, 19 Mayıs, 30 Ağustos, Kurban, Ramazan, Kabotaj...

TC bu bayramları kutlar, da tasası da bize düşer.

Biz de onlarla birlikte kutlarız bayramları...

29 Ekim'de, 23 Nisan'da falanda, filanda bizim çocuklar kortej yapar yürürler.

Girne Kapısı'ndaki anıta çiçekler konur, bilmem kaç pare top atışı

yapılır.

Bizim adada TC'deki bayram için gümbürder ortalık...

Bunlardan bir tanesi de 30 Ağustos...

Bizler, hiçbir halkın bağımsızlık mücadelesine saygısızlık etmeyiz ve destekleriz.

Anadolu'daki Kurtuluş Savaşı da, emperyalizme karşı verilmiş bir savaş olarak bilincimizdedir.

Toz kondurmayız, emperyalistleri ülkeden atmak için toprağa düşen insanlara...

Ama onun önderliğine, M. Kemal'lere, onun ekibine, ağa-tefecibezirgan önderliğine karşı da sözümüzü esirgemeyiz.

30 Ağustos, önemli bir tarih olabilir.

Ama eğer 30 Ağustoslar Türkiye'yi emperyalistlerin eline teslim eden tiplerin hamamın namusunu kurtarmak için kullandıkları bir kalkan haline geldiyse,

Ama eğer 30 Ağustoslar TC'nin emperyalist icraatlarını yansıtan bir amacı olarak kullanılıyorsa,

Bizlere karşı boyun eğdirme, baskı altında tutma, asimile etme, kendi tarihimizi doğru düzgün bilmezken, Osmanlı'nın en ince ayrıntısını öğretme aracı olarak kullanılıyorsa,

Bizim böyle tarihleri kutlamak için hiçbir nedenimiz yoktur.

Bugün protokol koltuklarında güneş gözlükleriyle, apoletleriyle oturanlar, OYAK'larla semirenler, KOÇ'larla büyüyenler zafer bayramını kutluyorlarsa bunun tek anlamı vardır, o da emperyalizme boyun eğmede zafer ve başarı bayramıdır.

Ve bu tür etkinlikleri Kıbrıs'ta kutlatmak da, işin tersten bir yönüdür.

Emperyalizme boyun eğenler, kendi emperyalistliklerini "küçük lokmalar-da" uyguluyorlar demektir.

Ve onların kutladıkları ve bizlere de zorla kutlattıkları bayramların hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur.

CTP'nin eski genel başkanı, şimdi cumhurbaşkanı olan M. Ali Talat,

Ferdi Sabit Soyer,

Ve diğer CTP'li bakanlar, bürokratlar, yetkililer...

Emperyalist devletin bayramını kutlamak için 30 Ağustos'ta hepsi hizaya girecekler.

Mustafa Suphileri Karadeniz'de boğduran M. Kemal'in anıtına çiçek mi çelenk mi birşeyler koyacaklar.

İstiklalden eser kalmamış, vatani emperyalistlere teslim etmişlerin şarkısını, "İstiklal" Marşı'nı büyük bir hararetle okuyacaklar.

Ve de TC ile kopmaz bağlardan, tarihsel miraslardan bahsedecekler, belki kitlelerini tatmin etmek için, "M. Kemal önderliğinde Türkiye ne de güzel savaştı düşmana karşı" diyecekler.

Ama emin olun emperyalizm kelimesini ağızlarına bile almayacaklar.

Peki CTP'nin devrimci, ilerici, solcu niteliklerini hala koruyabilen insanları bunları nasıl sineye çekecek?

İyi şişir göğsünü Talat!

Sağlam al nefesi Ferdi!

İstiklal Marşı'nda tekledin miydi adamın ipini çekerler!

Sizlere de bizlere de kolay gele...

NE SİZE EVET, NE DE ONLARA

Afrikan gardaşlarımız, M. Ali Talat'ın AB'ye yolladığı mektuba çok tepkililer.

Tepkileri anlaşılır bir tepki...

Mektubun kısa ve öz olarak, TC AB'ye girene kadar Kıbrıs sorununun beklemede tutulması ve AB'nin TC'ye Kıbrıs baskısı yapması fikirlerini taşıyor.

Afrika gazetesi, buna karşı çıkıyor.

Doğru, haklı bir karşı çıkış...

Ve bir öneri sunuyorlar CTP dışındaki muhalefet partilerine;

Diyorlar ki muhalefet partileri Talat'ın AB'ye yazdığı mektuba karşı çıkmalı ve birleşmelidir.

Diyorlar ki toplumun da şiddetle birleşik bir muhalefet cephesine ihtiyacı var.

Diyorlar ki, BDH, YKP, TKP, BKP ve KSP neden Türkiye'nin önünü açanlara karşı Kıbrıslı Türkler'in önünü açmak için bir araya gelmesin?

Doğruya doğru, M. Ali Talat'ın ve CTP hükümetinin icraatları ortadadır.

İşçi düşmanı, sermaye taraftarı politikaların uygulanmasından tutunuz da, TC ile olan bağımlılık politikaları neticesinde halkımızı yakan birçok sorunu, sorun değil de çözümümüz gibi göstermek konusunda, vatan-millet-bayrak nutukları çekmek konusunda CTP hükümetinin ve Talat'ın üstüne yok...

İyi de Afrikalı kardeşlerimiz bize ne öneriyorlar?

Bu mektuba karşı çıktık diyelim...

Ne talep edeceğiz?

Talebimiz belli mi?

Eğer talebimiz BM şemsiyesinde, iki bölge, AB üyesi falan filan Kıbrıs ise, bu siyaset eskidi baylar...

Sizler, Talatgilleri bu siyasetten "saptıkları" için suçluyor ve kınıyor-sanız, biliniz ki, Talat ve CTP hükümeti bu siyasetin, bu emperyalist siyasetin gereklerini yerine getirmektedir.

Dolayısıyla, BM şemsiyesinde (delik şemsiye) AB'li, garantörlü, Annan'lı siyaseti CTP'ye muhaliflik için savunacak, biz bu işte yokuz.

Bu siyasetin olmazla işgal olduğu kanıtlanmıştır.

Çünkü dediğimiz gibi, CTP sizlerin de amansız savunucusu olduğunuz siyasetin gereklerini yerine getirmektedir.

Savunulan strateji, emperyalizmden kopmayı öngörmüyorsa, şu anda ne kadar solcu görünürse görünsün, CTP'nin yerinde başka bir parti de olsa, aynı konumda olacaktır...

Talep meselesi böyleyken böyle ama, haydi bu talebi götürüceğimiz yeri de konuşalım.

Nereye götürüceğiz taleplerimizi? BM'ye? AB'ye? ABD'ye? Çin'e? Rusya'ya? İngiliz'e? Hangisine be gardaşlar, hangisine?

Bunların hangisi derman olabile-

cek bizim dertlerimize?

Daha doğrusu bizim şu anki derdimizi ve derdimizden kurtulma yolumuzu doğru tespit edebiliyoruz musunuz?

Memlekette işgal var, işgal hukuku var, demokrasi yok, talan var, yağma var demekle bu iş bitmiyor.

Ve de sorunu salt bir işgal sorunuymuş gibi göstererek de bu sorun bitmiyor.

Doğru tespit edilmiş olmuyor.

Memlekette işgal var da, bu işgal emperyalizm olgusundan bağımsız mı?

Sizin savunucusu olduğunuz BM'li, AB'li, garantörlü, AB'li siyasetiniz mi derman olacak memleketin

emperyalizmden kurtulmasına?

KSP, taktik faaliyetinin sonuç vermesinin ardından çağrısını yapmıştır.

Bu aşamadan bir kez daha ve de pratikte görülmüştür ki, Kıbrıs sorunu emperyalist planlarla değil, emperyalist güç odaklarının oval ofislerinde değil, emperyalizme karşı mücadele ve zaferle çözülebilir.

Bu doğrultuda yapılması gereken şey de, emperyalizmi kovmamak üzere birleşmek değil, emperyalizmi kovmak için birleşmektir.

Emperyalizme karşı birleşik cephe

kurmaktır.

Emperyalist çerçeveyi bir türlü aşamayan çözüm önerileriniz, eylem planlarınız ve birlik önerileriniz, yenilmiştir.

Yenilmeye de mahkumdur.

Bu birlik öneriniz, ülkeyi birleştirmeye, sınıf mücadelesini ilerletmeye, emperyalizme karşı mevzilenmeye değil, emperyalistler arası saf tutmaya yaramaktadır.

"Kötü emperyalist-iyi emperyalist" uyduruk ayırımında saf tutmamızı istemektedir.

Biz bunu yapmayacağız.

Biz, emperyalizmi ucundan bucağından bile olsa zayıflatmaya meyletmış birliklerde bile yer alabiliriz.

Ama eskimiş, işe yaramazlığı ispatlanmış ve de emperyalizme dokunmaktan aciz siyasetlerle birlik, hayır baylar, biz bu işte yokuz...

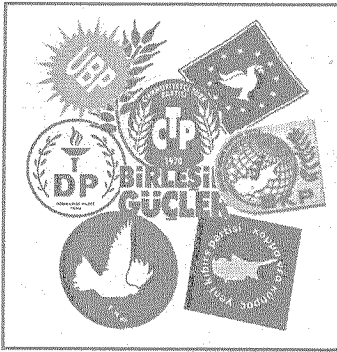
Sizler, CTP'ye karşı neo-CTP siyasetiniz doğrultusunda birlik kurunuz...

Gerçi sizler onu da yapamazsınız, yapamadınız...

Kendi siyasetiniz etrafında birleşiniz dedik, onu bile yapamadınız...

Şimdi BDH'yi, YKP'yi, TKP'yi, BKP'yi birleştireceksiniz ha?

Yapmayın etmeyin Afrikalı dostlar...

TIYATROCLAR SOKAKLARDA

Devlet Tiyatrosu sanatçılarınin geçtiğimiz Pazartesi günü saat 16.00'da (29 Ağustos) İstanbul, Ankara ve İzmir'de eş zamanlı gerçekleştirdikleri protesto eylemlerinde Bakan Koç, istifaya davet edildi.

İstanbul'da yapılan protesto eylemi, yıkılması planlanan Atatürk Kültür Merkezi (AKM) önünde devlet tiyatroları çalışanlarının yanı sıra, İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları, İzmit Şehir Tiyatrosu ve özel tiyatrolarda oyunculuk yapan sanatçıların katılımıyla gerçekleşti.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun (KESK) tüm birimleriyle destek verdiği protesto eylemini Halkevleri, Nazım Hikmet Vakfı, Tiyatro Eleştirmenleri Birliği başta olmak üzere birçok sivil toplum örgütü de destekledi.

İstanbul Devlet Tiyatrosu Çalışanları'nın protesto bildirisini Can Gürzap okudu.

"Değerli Seyircilerimiz" başlığıyla basına da dağıtılan bildiride şöyle denildi:

"Devlet Tiyatroları'nda yaşanan

deprem, cumhuriyetimizin en büyük sanat kurumlarından birini daha bitirme operasyonudur. Hedefi, ülkemizdeki kültür-sanat ortamını çölleştirmek ve ortaçağ anlayışına sürüklemektir! Bu girişim, kendine Devlet Tiyatroları'nın 'fikri ve vicdani hür' çalışanları arasından işbirlikçiler bulamayacaktır.

Biz devlet tiyatroları çalışanları, halkın tiyatrosunun tüzel kişiliğinin keyfi atamalarla çiğnenmesine izin vermeyecek, kurumumuz özerk bir yapıya kavuşturulana kadar direneceğiz. Alkışlarınız bizimle olsun."

İzmit Şehir Tiyatrosu çalışanları adına yapılan açıklamada, Devlet Tiyatrosu'nun tiyatro camiasının ağabeyi ve en sert sütunu olduğuna işaret edildi.

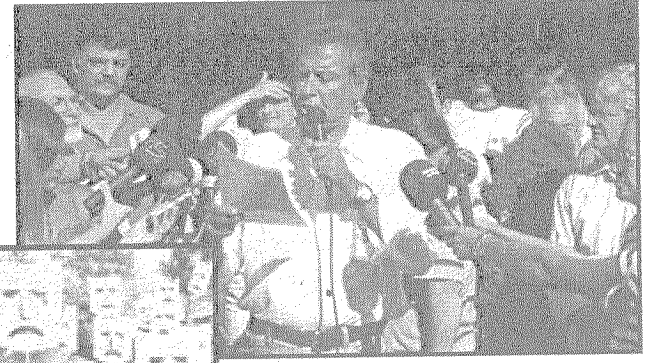
DT'yi yerel yönetimlere devretme isteğinin bir sonucu olup olmadığı sorusuna yanıt arandı. "Bu uygulama DT'yi yerel yönetimlere devretme isteğinin iyi düşünülmüş

planının ilk aşaması mı?" denilerek "Özerk, kendini yöneten tiyatroya olan tüm inancımızla DT çalışanlarıyla birlikteyiz" açıklaması yapıldı.

Devlet Tiyatroları Opera ve Balesi Çalışanları

Vakfı'ndan (TOBAV) yapılan açıklamada ise "Kehanet değil, siyaset" başlığı kullanıldı. Açıklamada, "AKM'yi yıkacaklarını söyleyerek rant çevrelerinden övgü alanlar, yıkıma ödenekli tiyatrolardan başladılar" ifadesi kullanıldı.

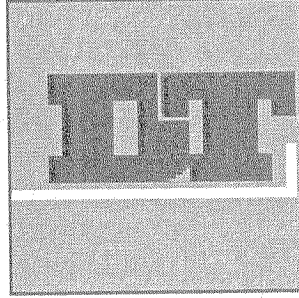
Tiyatro Oyuncuları Meslek Birliği (TOMEB) İstanbul Şubesi ise, "DT'de Kara Bulutlar" başlığı altında DT'nin gerici zihniyetlere teslim edilmeyerek özgür, özerk ve demokratik bir işleyişe mutlaka kavuşacağına gönderme yapıldı.

İstanbul Şehir Tiyatrosu Sanatçıları Derneği (İŞTİSAN) da "Devlet Tiyatrosu Geleceğini

Savunuyor" başlığıyla yaptığı açıklama da, "Gücünü tarihi birikiminden ve sanatsal üretimlerinden alan sanat kurumları üzerinde oynanacak siyasi ve bürokratik oyunlar, bilinmelidir ki, hiçbir zaman seyirci bulamayacaktır" ifadesi kullanıldı.

Devlet Tiyatroları Sanatçıları Derneği (DETİS) adına açıklama yapan Mehmet Ege ise, altı maddelik açıklamada, "DT'ye genel müdür atanması, DT sanatçılarınin katılacağı eğilim yoklamasıyla saptanacak adaylar arasından yapılmalıdır" denilerek özerk ve demokratik tiyatro özlemine olan inanç vurgulandı.

3. Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali 5-26 Eylül'de

Tiyatroseverlerin Kıbrıs yanında Türkiye, Güney Kıbrıs ve İtalya'dan tiyatro oyunlarını izleme imkanı bulacağı "3. Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali", bu yıl da üç belediyenin organizasyonu ile 5-26 Eylül tarihlerinde düzenleniyor.

Lefkoşa, Gazimağusa ve Girne Belediyelerinin işbirliğiyle planlanan festivalde 3 şehirde, 11

oyun, 6 farklı mekanda, 22 gün boyunca 27 kez sahnelenecek.

Lefkoşa'da 10, Gazimağusa'da 8, Girne'de 9 oyun tiyatroseverlerle buluşacak. Lefkoşa'da Yakın Doğu Üniversitesi Atatürk Kültür ve Kongre Merkezi ve Büyük Han'da; Gazimağusa'da Othello Kalesi ve Salamis Antik Tiyatro'da; Girne'de ise Girne Amerikan Üniversitesi salonu ile Girne Kalesi'nde sahnelenecek.

Festivalde sahnelenecek oyunlardan biri dışında tümü saat 20.30'da başlayacak. Sadece 10 Eylül Cumartesi günü Karagöz'ün Akıl Satması oyunu saat 11.00'de izlenebilecek.

3. Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali'nin programı şöyle:

5 Eylül Pazartesi: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Ferhat ile Şirin (Ankara Devlet Tiyatrosu)

6 Eylül Salı: Gazimağusa'da Othello Kalesi'nde Dobrinja'da Dügün (Tiyatro Pera)

7 Eylül Çarşamba: Girne'de Girne Kalesi'nde Ferhat ile Şirin (Ankara Devlet Tiyatrosu)

8 Eylül Perşembe: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Dobrinja'da Dügün (Tiyatro Pera); Girne'de GAÜ'de Ferhat ile Şirin (Ankara Devlet Tiyatrosu)

9 Eylül Cuma: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Cadı Rosega Ramarri (İtalya Kukla Tiyatrosu); Gazimağusa'da Salamis Antik Tiyatro'da Ferhat ile Şirin (Ankara Devlet Tiyatrosu); Girne'de GAÜ'de Dobrinja'da Dügün (Tiyatro Pera)

10 Eylül Cumartesi: Lefkoşa'da Büyük Han'da Karagöz'ün Akıl Satması (Mehmet Ertuğ Gölge Oyunu); Gazimağusa'da Othello Kalesi'nde Cadı Rosega Ramarri (İtalya Kukla Tiyatrosu)

12 Eylül Pazartesi: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Nasrettin Hoca Bir Gün (Kenter Tiyatrosu); Girne'de Girne Kalesi'nde Memlektimden İnsan Manzaraları (Ankara Sanat Tiyatrosu)

13 Eylül Salı: Gazimağusa'da Othello Kalesi Nasrettin Hoca Bir Gün (Kenter Tiyatrosu)

14 Eylül Çarşamba: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Memlektimden İnsan

Manzaraları (Ankara Sanat Tiyatrosu)

15 Eylül Perşembe:

Gazimağusa'da Salamis Antik Tiyatro'da Memlektimden İnsan Manzaraları (Ankara Sanat Tiyatrosu); Girne'de GAÜ'de Nasrettin Hoca Bir Gün (Kenter Tiyatrosu)

17 Eylül Cumartesi: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Laterna-Yoksulluk ve İçtenlik (Güney Kıbrıs Satirigo Tiyatrosu); Gazimağusa'da Othello Kalesi'nde Kamyon (İstanbul Devlet Tiyatrosu)

18 Eylül Pazar: Girne'de GAÜ'de Kim Kimi Kimle (İstanbul Şehir Tiyatrosu)

19 Eylül Pazartesi: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Kamyon (İstanbul Devlet Tiyatrosu); Gazimağusa'da Othello Kalesi'nde Kim Kimi Kimle (İstanbul Şehir Tiyatrosu)

20 Eylül Salı: Girne'de GAÜ'de Kamyon (İstanbul Devlet Tiyatrosu)

21 Eylül Çarşamba: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Kim Kimi Kimle (İstanbul Şehir Tiyatrosu)

22 Eylül Perşembe: Gazimağusa'da Othello Kalesi'nde Oyun Nasıl Oynanmalı? (Lefkoşa Belediye Tiyatrosu)

23 Eylül Cuma: Girne'de GAÜ'de Karagöz'ün Akıl Satması (Mehmet Ertuğ Gölge Oyunu)

24 Eylül Cumartesi: Lefkoşa'da YDÜ AKKM'de Danton'un Ölümü (İstanbul Şehir Tiyatrosu)

26 Eylül Pazartesi: Girne'de Girne Kalesi'nde Danton'un Ölümü (İstanbul Şehir Tiyatrosu)

ULUSLARARASI
KIBRIS
TIYATRO

FESTİVALİ

Görüş

Ali Valtınay

Martinizm, Mahirizm, Mehmedalizm ve Diğerleri...

Merhabalar...

Ülkemiz ve dünyamız gerek Anavatan Sovyetler Birliği çöküşü veya çökertilisi sonrası hatta biraz daha geriye dönersek 1954 yılı Sovyetler Birliği döneminde kapitalizmin restorasyonuna geçiş sonrası ideolojik anlamda çok farklı türde örnek görüşlerin üremesine şahit olmuş ve gündeme oturmayı dönemsel koşullarda başarmıştır...

Bir dönemler Maoizm, Kastroculuk, Ho amcacılık, Che'cilik, Enver Hocacılık, Nazım Hikmetçilik gibi ideolojik anlamda değişik değişik teoriler gündeme oturmuş hatta bu akımlardan etkilenen kitleler dahi çeşit çeşit şekillerde karşımıza çıkmıştı...

Hala daha da bu yoldaşlarımız bugün bu teorilerin peşinde bunları savunmaya devam etmekte ve etkilendikleri burjuva ideolojik konunun yani Sovyetler Birliğini yıkan burjuva-ideolojik konunun farkında bile değiller...

Veya farkındadırlar ama halen daha savunmaya devam etmektedirler...

Bugün de aynı şekilde bu ideolojiler gibi birçok görüş her gün üremeye devam etmektedir. Örneğin, Amerika'da son yıllarda yayılan Martin Doll'culuk veya bir dönem ses getirmeyi deneyen Noam Chomsky'ciler bu gibi çarpık ideolojilere açık birer örnektir. Köken olarak ise birçok anlamda farklı farklı ideolojik duruşlara sahip olan bu gibi yapılar ise gerek Troçki, gerek Enver Hoca, gerek Mao hatta birçok noktada ise Produon'un fikirleri ile donanmış, tamamen işçi sınıfından nasibini alamayan, emperyalizme, her türlü gericiğe ve gerek kendi ülkelerindeki gerekse dünya üzerindeki mevcut dünya düzenine karşı gibi bir görünüm alma yolunda demagoji ve ajitasyon unsurları kullanmaktadır bu yoldaşlarımız...

Peki amaç nedir?

Amaç ve köken kesindir ve nettir...

Amaç mikroçip teknolojisi dediğimiz doğrudan demokrasi ile donanımlı, proletarya diktatörlüğünün ardından getireceğimiz sınıfsız toplum yapısına, insanoğlunun kurtuluşu için, emeğin kurtuluşu için uzanacağımız bu yapısal toplum örgütlenmesine karşı sapkın ve sekte bir tutumla, nazik bir şekilde ustaca ve kurnaz bir şekilde karşı çıkmaktır...

Aynı şekilde bugün Anadolu'da da bu şekilde İbo'culuk, Mahir'cilik gibi yapılanmalar da mevcuttur. Bu duruşları da incelerken çok enteresan şeyler dikkatimi çekmiştir. Duruş olarak Produon ile pek bir bağlantısının olmadığını iddia ederler. Yalnız köken olarak ise ne kadar da Marks'dan, Engels'den, Lenin'den ve Stalin'den bahsetseler de bu İbo'culuk, Mahir'cilik duruşu da birçok konuda sınıf bilincinden uzak ve Narodnik duruşlar izlemektedir...

Mao'dan hatırladığım ve Marksizm-Leninizm'den uzak olan "kır savaşımını" öne koyarlar ve bazı noktaların yanlışlığını ve ideolojik sapkınlığını maalesef görmezden geliyor bu yoldaşlarımız...

Sınıfsal anlamda ele almaya çalışırsak, aslında, Enver Hoca'nın da, Mao'nun da, Che'cilerin de, Ho Amcacıların da, Martincilerin de, İbocu, Nazımcı veya Mahirci yoldaşlarımızın da gerçek anlamda işçi sınıfının devrimci pratiğinden uzak oldukları açıktır ve nettir...

İster dağda ister şehirde, emperyalizme karşı faşizme karşı mücadele eden tüm yoldaşlarımıza sahip çıkarız ve mücadele anlamında açık ve net destek veririz. Ama devrimci teoriden uzaksa bu yoldaşlarımız ve bu anlamda devrimci pratiklerini de sorgulamaları gerektiğini de açık bir şekilde işçi sınıfımızın geleceği için sorgulamak ve sorgulamak durumundayız...

Gerçeklerin acı ama doğru olduğu her zaman için söylenen bir realitedir. Bunlar da günümüz ideolojilerin gerçeklikleridir...

Bir de son referandum sürecinden sonra veya belki CTP'nin kuruluşundan beri yani 1970'den beri yani bir dönem Türkiye'deki birçok sosyalist olduğunu veya komünist olduğunu iddia eden örgütün veya 1975-1980 dönemi AKEL'inin o günleri ait politikalarından etkilenmiş hatta takipçisi durumda kalan CTP'nin günümüz liderliği Ferdi Sabit Soyer'in veya gizli Başkanı Mehmet Ali Talat'ın görüşlerini içeren Mehmet Ali'cilik anlayışı...

Şimdi burada espri yapmadan geçemeyeceğim...

Mehmet Ali'cilik den kastım nedir biliyor musunuz?

Eğer ki amaç Mao gibi, Enver gibi, Troçki gibi Ho Amca ve Martin'ler gibi yeni yeni ideolojiden uzak teorilerle Kıbrıs sorununu çözmeye ideolojisini yaratmaksa, KKTC isimli burjuva devletin Cumhurbaşkanı Talat bu anlamda yeni bir ideoloji yapmayı başarmıştır.

Bundan dolayı da kendisini tebrik etmekten pek de çekinmiyorum doğrusu...

Hani hep söylediğimiz bir şey vardır: "İşçi sınıfından nasibini alamayanlar, veya işçi sınıfı biliminden nasibini alamayanlar, veya düzeni reforme edip uzun süreçte sosyalizmi getireceğim" iddiasında bulunanlar veya hepsi bir yana "dokunmayın Şaban Türkiye'ye Saygıdeğer Yüce AB ülkeleri, gariptir, öksüzdür!!!" veya "BM, AB, NATO, IMF bizleri çok seviyor, bunlar ve garantörler olmadan Kıbrıs sorunu çözülemez!!!" ideolojisinin yaratıcısı sayın Talat'tır...

Veya 1970'lerin Berberoğulları hatta belki İzcan'ları, Durduran'ları veya Hristofyascılarıdır...

Bu yüzden sayın Talat'ı canı gönülden tebrik ediyorum. Ayrıca Sayın Talat'ı tebrik etmekle de kalmıyorum. "Mehmetalizm'i" benimseyen ülkemizde siyaset yapan tüm sol partileri de bu anlamda kutluyorum...

Marksist-Leninist felsefeden uzak, devrimci siyasetten uzak, barış, doğrudan demokrasiyi, proletarya diktatörlüğünü ve esas hedefimiz sınıfsız topluma giden yolun önünü kesmeyi bu çarpık ideolojinizle, bu yanlış siyasetinizle çok güzel başardınız...

Peki bu duruşunuzun kimlere hizmet ettiğini hiç fark ettiniz mi?

Dalgaları, kayalar durdurabilmiş midir? Doğanın dönüşümünü emperyalizm engelleyebilecek midir?

Peki akan suyu durdurabilecek misiniz sevgili yoldaşlar? Barışa karşı, devrime, sosyalizme komünizme karşı, işçi sınıfına

karşı yaptığınız ihanete karşı ne kadar dayanabileceksiniz sizce?

"Kıbrıs'ta emperyalizm bloğu kırılmaz, barışı getirmek için emperyalizmle beraber hareket etmek zorundayız!!!" ideolojisinin kökeni Mehmetalizm ve bu ideolojiyi benimseyen tüm partilerimiz bu kafa ile kitleleri büyük oranda aldattıkları sürece, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetinin gerekliliğini göremediği sürece, Kıbrıs'ta devrimci bir siyaset uygulamadan, Türkiye'deki, Yunanistan'daki, İngiltere'deki devrimcilerle, işbirliği yapmadığımız sürece bu ülkede barışın da özgürlüğün de geleceğimizi göremedikleri sürece ülkemiz bölünmüş kalacağı gerçeğini göremiyorlar veya görmekten kaçıyorlar...

Peki nereye kadar?

Burjuva ideolojilere el altından açık destek olan yani Troçkizm'in tüm bu yukarıda saydığımız günümüz versiyonları ve ülkemiz versiyonu sizce dalgaya karşı bir kaya olarak sertliğini nereye karşı koruyabilecek? Mümkün müdür bu? Hangi kaya suyun akışını engelleyebilmiştir ki? Hangi güç emeğin gücüne karşı durabilmiş veya dayanabilmiştir? Hiçbirşey...

"Bir devrim yaptık olmadı, iki devrim yaptık olmadı, on devrim yaptık olmadı, bu iş olmaz" felsefesine sahip olan yoldaşlarımıza da buradan açık bir çağrım var.

Açık ve net bir şekilde dile getiriyorum: "Yalnızca ölümler hata yapmaz" sevgili yoldaşlar...

Mücadele hem ülkemiz hem de dünyamız emperyalizm zinciri altında ilerliyorsa, Anavatanımız ortadan karşı-devrimciler tarafından kaldırılmışsa, bir devrim, beş devrim, on devrim sonrası "sosyalizmi getiremedik! Hadi burjuvalarla işbirliği yapalım" veya "burjuva düzene karşı gelmeyi bırakalım!" felsefesine sahipseniz bugün gene yanlış bir konumdasınızdır. Hareket saldırıya geçeceği saati de geri çekilip güçleneceği saati de kitlelerle geniş bağ olan öncü ve örgütlü müfreze parti tarafından belirlenir. Bugünün sürecinde ise dünyanın ve konumsal olarak her ülkenin kendi öncü ve örgütlü müfreze partisi gerçek anlamda "Birleşik Cephe" siyasetini benimsemeli, incelemeli ve kendi ülke koşulları doğrultusunda örgütlemelidir...

Bu anlamda işçi sınıfı biliminden uzak, ümitsizliğe kapılmış veya "dogmacı" bir felsefe ile çeşit çeşit akımlardan etkilenmiş partilerimiz hem ülkemizde hemde dünyamızda mevcutsa, açık ve net bir şekilde bir kez daha ve her zaman şu çağrıyla yapmaktan zerre kadar çekinmiyorum...

Buyurun Birleşik Cephe çatısı altında açık anti-emperyalist, anti-faşist ve tüm gerici güçlere karşı burjuvazinin tüm aygıtlarını çatır çatır kullanarak, hem diplomatik, hem siyasi hem stratejik anlamda ortak mücadele verelim...

Hepimiz dönemsel koşullar içerisinde gerek bireysel, gerekse farklı şekillerde hatalar yapabiliriz. Ama bu gibi hataları tekrar tekrar yapmanın da pek bir manası yoktur. Güç, bizim elimizde olmalıdır. Bunun olması için de birleşik cephe siyaseti, tüm ideolojik kökenlere ve fraksiyonlara açık bir şekilde çağrı yapar ve devrimci işbirliği için net bir birleştirici siyaset uygular. İşte bu yüzden ki birleşik cephemiz, enternasyonal devrimci bir karaktere de sahip olup yapıcı ve hedefe doğru en başarılı siyaset şeklidir.

Buna göre de önderimiz Lenin yoldaşın söylediği çok net ve çok açık bir söylem var:

"Devrimci teori olmadan devrimci pratik olamaz"

Çok açık ve çok net...

Günümüz dünyasında değişkenliğini koruyan Marksizm-Leninizm ideolojimiz, Stalin yoldaşın ve Dimitrov yoldaşın bizlere bıraktığı miras ve hedef bu anlamda çok iyi kavranmalı, benimsenmeli ve bu önderlerimizin bizlere bıraktığı felsefeyi ve teoriyi gerçek anlamda ezberci bir mantıkla gitmeden, benimseyerek, özümseyerek ve her günün, her koşulun ve her ülkenin koşullarına göre doğru bir şekilde uygulamalıyız...

Hangi açıdan bakarsak bakalım, hangi koşulda günümüz karşı-devrimci ideolojilerini inceleyerek inceleyelim artık ok yandan çıkmıştır.

Bizim üzerimize düşen ise şudur: "Birleşmek, birleştirmek ve tek cepheye, aynı cepheye, birleşik cepheye" toplamak ve toplanmak...

İster Mao'cu, ister Mahirci, ister Mehmet Alici, ister Che'ci, ister Enver hocacı, ister Martin Dol'cu, ister bilmem hangi troçkist eğilimli veya etkileşimli sınıf biliminden uzak fraksiyonu savunan tüm örgütler veya bireyler...

Kuratarıcı olan ise birleşik cephe. Başka yolları boşuna aramayın sevgili yoldaşlar...

Bugünün şakası yoktur. Yarının da şakası olmayacaktır. Gerçek olan, mevcut olan herşeyin değiştiği, hiçbirşeyin birbirinden bağımsız olmayışdır. Gerçek olan proletaryanın kurtuluş mücadelesi ve Marks'ın, Engels'in, Lenin'in Stalin'in ve Dimitrov yoldaşın, teorileri ve felsefelerinin realitesi ve doğruluğudur.

Başka şansımız veya başka yolumuz yoktur. Hem kendimiz inanmalı ve bu anlamda bu sessiz dönemde kendimizi iyice teorik anlamda harika bir şekilde donatmalı, hem de yarınki sallantılı ve hareketli döneme kendimizi hazırlamalıyız.

Bir adım ileriye her zamanda her koşulda iyi görebilmeli ve yalan yanlış görüşlerin peşinde koşmayı da yavaş yavaş bırakmalıyız...

Ha şimdi çıkacak birkaç farklı ideolojileri savunan yoldaşımız ve "hayır, biz gene bildiğimizi okuyacağız, sen kendi kendine konuşmaya devam et" diyecekler...

Demeyin sevgili yoldaşlar...

Demeyin çünkü gün gelecek bıçak ilige dayanacak. Kaldı ki dayanmıştır bile...

Öyle bir noktaya geleceğiz ki bu sefer birleşik cephe siyaseti ile hareket edemezsek, sınıf biliminden uzak hareket edersek, birçok sene, birçok zaman daha boşa gidecek ve emeğin ve emekçinin kanı hem ülkemizde hem de dünyada akmaya devam edecek...

Birleşik Cephe'den başka çıkar yolu yok. Hem değişkenliğini koruyan, hem sağlam ideolojik konumu ile örgütleyici ve sınıfsız topluma giden, mikroçip toplumuna giden en devrimci yapısal konuma ulaşmanın başka yolu yok...

Son olarak da ülkemizdeki ve dünyamızdaki tüm devrimci, ilerici, yurtsever insanların 1 Eylül dünya barış gününü kutlar, inancımızı ve mücadelenizi yitirmeyin dileklerimi sunarım...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

BM Günah Çıkardı: "Zengin-Yoksul Uçurumu Artıyor"

BM'in hazırladığı rapora göre dünya çapındaki ekonomik büyümeye rağmen, nüfusun büyük bir kısmı yoksullaşmaktadır. Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal İşler Bölümü (DESA) tarafından hazırlanan "2005 Yılında Dünyada Sosyal Durum" adlı rapor çarpıcı açıklamalarda bulunuyor.

Dünyanın birçok ekonomilerinin hızlı büyüme göstermesine rağmen dünya nüfusunun önemli bir kısmının son on yılda daha da fakirleştiği, geri bırakılmış ülkelerin rejimlerine büyük bir tehdit oluşturduğu yazılı bu raporda. Bu eğilimin tersine çevrilememesi durumunda, artan ekonomik ve sosyal eşitsizliğin bireysel terör ve şiddeti beslemeye devam edeceğini açıklayan BM bürokratları herkesin bildiği bir durumu açıklamakla adeta günah çıkarıyorlar.

BM Raporu, dünyada üretimden elde edilen hasılatın yüzde 80'inin gelişmiş ülkelerde yaşayan 1 milyar insanın elinde biriktiği, geriye kalan yüzde 20'lik hasılatın ise geri bırakılmış ülkelerde yaşayan 5 milyar insan tarafından paylaşıldığı açıklaması ile dikkat çekici. Rapor ayrıca İngiltere'yi örnek göstererek Blair Hükümeti döneminde zenginlerle yoksullar arasındaki farkın arttığını ve Blair'in İngiltere Emek Partisi döneminde bu uçurumun daha da arttığına dikkati çekti.

Rapor kalkınma yönünde bütünsel bir yaklaşım izlenmezse ekonomik ve sosyal

eşitsizlik yüzünden herkesin bir bedel ödeyeceğini vurguladı.

1995 yılında Kopenhag'da Dünya Sosyal Kalkınma Zirvesi düzenlenmişti ve bu zirvede "sosyal meydan okumalara karşı koyma ve insanı kalkınmanın merkezine koyma" vaadinde bulunmuştu. Dünya Sosyal Kalkınma Zirvesi'nin 10. yılında hazırlanan raporda, geçen bu süre içinde başta cinsiyetler arasında olmak üzere sosyal uçurumların daha da arttığı anlatılıyor.

Dünya çapında 186 milyon işsizlerin yüzde 47'sini gençlerin oluşturduğunu dikkati çeken rapor, gençlerin istihdamında güçlükler çekildiği, bu genç iş gücünün ekonomiye entegre edilmesindeki yetersizliklerin yasadışı ekonomilerin (uyuşturucu, kadın, silah ticareti gibi) hızla gelişmesine ve ulusal istikrarsızlıklara yol açtığını belirtiyor.

Raporda, ayrıca dünyadaki tüm işçilerin yüzde 25'inin çok sert çalışmasına karşın ailelerini günde 1 dolarlık gelirin üzerine taşıyamadıkları kaydedildi. Bu işçilerin büyük çoğunluğunun tarım kesiminde olduğunun belirtildiği raporda, iş piyasasındaki küresel rekabetin bu işçilerin ücretlerinde daha da gerilemeye yol açtığı ifade edildi.

Chavez'e ABD'den Mesaj

ABD'de büyük kamuoyu etkisi olan gerici-dinci Pat Robertson TV'de verdiği bir ayinde ABD yönetiminden Venezüella başkanı Chavez'i "devre dışı bırakması"nı istedi. ABD başkanı Bush'a yakınlığı ile bilinen Pat Robertson'un böyle çıkış yapmasının ABD tekellerinin gayri resmi sözcüsü olup olmadığını da gündeme getirdi.

Venezüella Amerika kıtasının en zengin petrol yatakları olan bir ülke. ABD ve İngiliz petrol tekelleri buralardan bol bol petrol satışı yapmalarına karşılık Venezüella halkı açıklıkla boğuşuyor. Venezüella'da bir yandan bir avuç zengin servetlerine servet katarken-bölge halkı, hasta olduğunda bırakın ilaç almayı temel ihtiyaçlarını dahi karşılayacak durumda değildir.

Son dönemde Küba ile ilişkilerini geliştiren Chavez rejimi ABD'ye ver yan-sın ediyor. Geçtiğimiz haftalarda Venezüella'da diplomatik dokunulmazlık hakları ile faaliyet gösteren ABD'nin DEA (Uyuşturucuya Karşı Teşkilat) elemanlarını ABD'nin Venezüella'da kendi rejimine karşı casusluk yaptıklarını açıklayan Chavez, bu elemanların diplomatik dokunulmazlıklarını kaldırdı.

Orta Amerika ve Karaib adalarında olan hükümetlerle petrol konusunda anlaşma imzalayarak bu ülkelere ucuz petrol satmaya başladı. Petrolün varilinin 60 doların üzerinde olduğu bu günlerde Chavez rejimi böylece ister istemez petrol tekellerinin kârlarına el atıyor.

Petrol aracılığı ile siyasi ittifak kurmaya çalışan Chavez'in bu girişimleri ABD

tekelleri tarafından gözden kaçmadı. ABD tekelleri ve hükümeti doğru-dan değil de aracılığı Pat Robertson ile Chavez'e mesaj gönderdi.

Pat Robertson'un açıklamasının ardından Chavez BM'ye suç duyurusu yapacağını açıkladı. ABD hükümetinin değişik bakanlıkları Bush'a yakınlığı ile bilinen Pat Robertson'un kendi görüşünü açıkladığını ve bunu "özgür düşünce" olarak gördüklerini söylemesi işleri kızıştırdı.

Pat Robertson Chavez'e karşı "suikast eylemi yapılmasını" demek istemediğini ancak "adam kaçırma" anlamına da gelebileceğini açıklayarak Chavez'e saldırmaktan geri durmadı.

Eski bir komutan olan Chavez, yoksullar arasında ve televizyonlarda popülist söylemler yaparak yoksul kesimlerin desteğini alırken Venezüella'nın petrol ve doğal kaynaklarından köşeyi dönen bir avuç para babasına dokunmamayı tercih ediyor. Sadece bazı büyük toprak sahiplerinin kullanılmayan arazilerini devletleştirmekten öteye gitmedi. Bu durum karşısında Chavez'in kapitalist ortamda halkın yaşamını iyileştirmek için ettiği laflar "dikensiz gül bahçesi"ni andırıyor.

Chavez'in Venezüella'daki uygulamalarının uzun vadede ABD-İngiliz tekellerine çıkar sağlayıp sağlamayacağı ileride belli olacaktır.

Hyundai İşçileri Grevde

Güney Kore'nin büyük araba şirketlerinden birisi olan Hyundai'de işçiler şirketin ücret artışları ile ilgili teklifini reddederek greve gitti. 40 bin Hyundai işçisi, yüzde 70 oranında greve gitmekten yana oyunu kullanarak greve gitti. Şirketin işçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi yönünde adım atmadığını açıklayan sendika, ücret artışı yanında işçilerin çalışma saatlerinin de azaltılmasını talep ediyor.

Hyundai işçileri Güney Kore'de yıllardır kararlı ve militan eylemliliği ile biliniyor. Geçtiğimiz hafta Perşembe ve Cuma günü greve giden işçiler şirketin duyarsızlığının devam etmesi durumunda eylemlerini artıracaklarını açıkladılar.

Geçtiğimiz yıl Hyundai şirketi işçilerle girdiği anlaşmazlıkta işçilerin eylemlerinden dolayı 256 milyon dolar kaybetmişti. Bu parayı işçilere vermektense işin durmasını tercih eden şirket hükümetin devreye girmesini ümit ediyor.

Bilindiği gibi 1993 yılında daha iyi ücret ve çalışma koşulları amacıyla eylem yapan Hyundai işçilerinin eylemleri hükümetin "endüstriyi koruma" yasaları ile yasaklanmıştı.

Gazze'den Çıktı Batı Şeria'nın Bir Bölümünü İstimlâk Etti

İsrail Gazze'den çıkarken medyada boy boy resimlerle karşı karşıya kaldık. Gazze'den çekilmek istemeyenlere destek verenlerin eylemleri bir çırpıda sona erdi. Gözlemciler bu eylemlerin bu kadar kısa sürmesine bir anlam veremediler.

Gazze'den çekilmenin ardından bir hafta bile geçmeden yeni haberler gelmeye başladı İsrail'den. Yeni haberlere göre Batı Şeria'da bulunan ve Kudüs şehrinin varoşları olarak sayılan Filistin toprakları İsrail hükümetinin yeni bir kararı ile istimlâk ediliyor. Hem de Mal-Adumim diye adlandırılan bu bölgeye binlerce ev ile Utanç Duvarı'nı inşa etme planları var. Amaç: Kudüs'ü pazarlıktan çıkararak İsrail'in parçası yapmak. Kalabalık İsraillilerle çevrili bir Kudüs içinde Filistinliler yaşasa dahi İsrail'e kalacak.

Gazze'den çekilmekle barışın yaklaştığını ilan edenler şimdi ise bu davranışı barışı dinamitleme olarak ilan ediyorlar. Filistin Yönetimi konuyu uluslararası mahkemeye götüreceğini ilan ediyor. Temmuz 2004 yılında Uluslararası Adalet Divanı İsrail'in Batı Şeria'ya İsraillileri yerleştirmesini hukuka aykırı bulduğunu açıklamıştı. Ancak Uluslararası Adalet Divanı'nı dikkate almak güç meselesi... ABD ve AB tekelleri İsrail'in arkasında durduğu sürece Uluslararası Adalet Divanı'nın kararları da kağıt üzerinde kalacak.

"Toprak Karşılığı Barış" bu olsa gerek. Bir yandan Gazze'de toprak vereceksin diğer yandan Batı Şeria'daki topraklara el koyacaksın!

Burjuva-emperyalist anlaşma bunun dışında başka çözüm üretmez ki. Varılan çözüm milli-dini çatışmalara yeni temeller oluşturuyor.

Avrupa "Kuş Gribi"ne Hazırlanıyor. Ya Kıbrıs?

Çin'de ve Uzakdoğu'da patlak veren "Kuş Gribi" milyonlarca hayvanın telef olmasının yanında birçok insanın hayatına mal oldu. "Kuş Gribi" şimdi Rusya'yı vurdu. Rusya'dan sonra Avrupa'ya doğru geliyor. Hollanda hükümeti tavuk çiftliklerine gönderdiği direktifte tavukların kapalı yerlerde tutulmasını söyledi. Avrupa'nın diğer ülkeleri ise henüz yeni önlem almamayı tercih ediyorlar.

Geçtiğimiz hafta Brüksel'de yapılan toplantıda "Kuş Gribi" konusunu ele alan AB veterinerleri göçmen kuşlar yoluyla hastalığın Avrupa'ya gelmesinden kaygılı olduğunu açıkladılar. Özellikle ördek ve gazların yanında açık ortamda yetiştirilen tavukların hastalığa yakalanma tehlikesi olduğu açıklandı.

Ele alınacak önlemler arasında hastalığın görüldüğü yerlerden tavuk ithalinin yasaklanması planlarının görüldüğü Brüksel toplantısında yaban hayvanlarının gözlem altına alınması gerektiği vurgulandı.

Konuyla ilgili İngiltere'de açıklama yapan Profesör Hugh Penington insan sağlığından çok ekonomiye büyük zarar vereceğini açıklarken konunun "çok, ama çok ciddi" olduğunu söyledi. Yapılan tahminlere göre kontrol edilmemesi durumunda "Kuş Gribi" nedeniyle tüm dünyada 50 milyon insanın ölmesi bekleniyor.

Kıbrıs'ta ise göçmen kuşların bilimsel olarak gözetim altında tutulması ile ilgili bir sistemin olmadığı ortaya çıktı. Geçtiğimiz hafta basına yansıyan haberlere göre çiftliklerde beslenen kekliklerde görülen hastalığın tam olarak ne olduğu dahi tam olarak bilinmiyor. Böyle bir sistemle çalışan Veteriner Dairesi'nin olası "Kuş Gribi"ne karşı herhangi bir önlem alabilmesi nasıl beklenebilir?

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Globalizm,
Emperyalizm ve
Sorunların Çözümü

Geçen hafta, Hasan Kahvecioğlu'nun Radyo Mayıs'taki programında duyduğum şu sözler ilgi-mi çekti;

-Globalizm sorunları çözmedi. Sorunlar globalleşti!

Emperyalizmin kitlelerin bilincini köreltme yöntemlerinden biri de terimleri piçleştirmek, anlamı açık bir şekilde belirgin olmayan ifadeler yaratarak kafa karıştırmaktır.

Son yılların gözde ifadelerinden biri "sivil toplum örgütleridir". Demokratik kitle örgütlerini gözardı etmek ve demokratik içeriğe sahip olmayan derin devlet ve kontr-gerilla örgütlerini de kapsama alanına almak amacıyla türetilmiş bir terimdir. Ne yazık ki burjuva entelektüellerinin dışında 'sol' entelektüeller arasında da tutmuş ve yaygın olarak kullanılan bir ifadedir.

Sivil toplumdan da popüler olan bir tanımlama daha var; 'Globalizm' (küreselleşme).

Emperyalist sermayenin sermaye ihracı ve yaygın ulaşım ve iletişim

ağları sayesinde dünyanın geneli üzerindeki hakimiyetini, uygar ve sevimli bir gelişim olarak yutturmaya çalışan bir ifadedir.

Ayrıca emperyalizmin tüm Dünyaya uygarlık yaydığını da altın altın empoze eden bir ifadedir.

20.YY'ın başından buyana Dünyamızda ulaşım ve iletişim giderek artan bir şekilde merkezileşmekte, buna paralel olarak tüm Dünya ortak ekonomi, ortak kültür ve ortak ruhi şekillenme süreci yaşamaktadır.

Yeryüzünde, insan topluluğunun doğal tarihi gelişim süreci evrensel ekonomi, evrensel kültür ve hatta evrensel bir dile yönelmiş durumdadır; Evrensel kültür emperyalist kültür olarak kendisini dikte ediyor.

İnsanlığın Özgür evrensel gelişme süreci önündeki engel emperyalist kapitalizmin varlığıdır.

Emperyalizm evrenselleşme (küreselleşme) sürecinin gelişmesinin önündeki temel engeldir.

Emperyalizm koşullarında evrenselleşme sağlanırken bu, ne yazık ki halkların gönüllü işbirliği temelinde yükselmüyor. Tam tersine emperyalist güçlerin top, tüfek, ve bombalarla her yıl 40 milyona yakın insanın canı kanı pahasına halkları köleleştirmesi ve boyunduruk altına alması şeklinde gelişmektedir.

Birçok yerde halklara zoraki bir şekilde (globalleşme teorilerinin tam tersine) ayrı yaşamak empoze edilmektedir.

Kosova'da, Kıbrıs'ta, Filistin'de, Karabağ'da, Hint yarımadasında ve buraya sığdıramayacağımız daha birçok yerde halklar birbirine kırdırılarak ayrı yaşamaya zorlanmaktadır.

Neden? Çünkü halklar arasında gönüllü işbirliği ve kardeşliğin gelişmesi, işbirliği ve dayanışmanın artması, kültürün ve dilin evrenselleşmesi emperyalist sermayenin işine gelmez de ondan!

Emperyalizmin varlığı dünya gerçeklerine terstir. Emperyalizm gerçekçi bir düzen değildir.

Bugünkü 'globalleşen dünyada' insanların serbest dolaşımını suni sınırlarla, vize formaliteleriyle engelleyen bir rejim insanlığın ilerlemesine değil, ilerlemenin önünün kesilmesine hizmet eder. İlerlemenin engellenmesini sağlar.

Tüm globalleşme histerilerine rağmen serbest dolaşımla ilgili bu basit gerçek bile emperyalist globalleşmenin nasıl güdük bir olgu olduğunu, gerçek dışı olduğunu ortaya koyar.

Gelişmiş ve yaygın bilgisayar ağları sayesinde tüm Dünyada hem işgücünün hem hammadde, hem dolaşım ve dağıtımın noktası virgüline kadar planlanmasının mümkün olduğu bugünün dünyasında, emperyalist küreselleşme bu basit planlamayı bile yapmaktan aciz olduğu için, Dünyanın sorunlarını çözemez, ama sorunları globalleştirir.

Globalleşen sorunlar karşısında uluslararası işçi sınıfı için bu sorun-

ları çözmenin çaresi de tektir. Emperyalizmi yıkmak.

Sorunların globalleşmesi karşısında işçi sınıfı ve tüm emekçiler, her ülkede ve tüm Dünyada tek bir cephede, anti-emperyalist birleşik cephede birleşmelidirler.

Sorunların globalleşmesi bu cephenin elzem ve kaçınılmaz olduğunun göstergesidir.

Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe

Dünya Çapında Anti-Emperyalist Birleşik Cephe

Halkların birleşik gücü karşısında emperyalizmin dayanacak gücü yoktur.

'Gerçekçi' olmak adına emperyalist tahakküme teslim olmaya, emperyalizmin gerçek dışı uygulamalarına teslim olmaya dur demenin zamanı gelmiştir.

Bunu başarmak için halkımızın ve dünya halklarının birikimlerine, yeteneklerine ve gücüne güven duymalıyız. Emperyalizmi yeneceğimize inanmalıyız.

Hiçbir gerçekçiliği ve geçerliliği kalmayan emperyalizm ergeç yıkılacaktır.

Görevimiz bu sürecin hızlandırılmasını sağlamaktır.

Anti-emperyalist birleşik cephenin görevi emperyalizmi yıkmaktır.

Kıbrıs'ta barış için anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini mutlaka kurmalıyız, kuracağız.

Polonya Dayanışma Sendikası'nın 25. Yılı

25 yıl önce Polonya'nın Gdansk Gemi Tersanesi'nde işçiler daha iyi çalışma koşulları ve ücret için

eylem yaptılar. Bu işçiler aynı zamanda bir de sendika kurarak mevcut rejimin sendikasıdan ayrıldıklarını ilan ettiler. Bu yeni sendikanın adı Dayanışma Sendikası idi.

O dönemde Dayanışma Sendikası'nda yer alanların anlattıklarına göre eylem yapan işçiler ve sendikanın önderlerinin komünizme karşı savaşım verme niyetlerinin olmadığı yönündeydi. Aslında işçiler reform talep ediyorlardı.

Ancak Sendika sadece işçileri değil Rusya'nın etkisine karşı olan aydınları da bünyesine çekti. Dolayısı ile Dayanışma sendikası hem işçilerin sendikal hareketi hem de bir anlamda demokratik bir hareket idi. Polonyalı kimliğinin öne çıktığı bir hareket...

İşçilerin başka ülkelerde yarattığı hareketlere karşı rejimle kol kola savaşan Katolik Kilisesi Dayanışma Sendikası'nın bu hareketine büyük destek verdi. Ne de olsa anti-komünist çağrışımlar yapıyordu Dayanışma Sendikası... Bunun yanında Dayanışma Sendikası'nın

berrak bir siyasi çizgisi yoktu. Sendika'ya, daha doğrusu bu harekete, siyasi çizgiyi ABD ve Avrupa emperyalistlerinin büyük desteğini alan Katolik Kilisesi'nin aydınları vermeye başladı.

Dayanışma Sendikası'nın işçileri kendilerine önder olarak Lech Walesa'yı seçmişlerdi. Lech Walesa da Katolik kilisesini arkasına alarak ajitasyonları ile kitleler arasında kahraman görülmeye başladı. Dayanışma Sendikası'nın kurulduğu dönemde Gdansk'ta olan Fransız burjuva sosyal bilimci Alain Touraine o dönemde Lech Walesa'nın bir figüran olarak seçildiğini Walesa'dan çok daha zeki kişilerin bilerek liderliğe soyunmadığını anlatıyor.

İşçiler daha iyi yaşam talep ederken Katolik kilisesinin aydınları "komünizmi yıkmayı" hedefliyorlardı. Polonya ekonomisi çıkmazda idi ve Gdansk Tersanesi'ndeki işçilerin sayısı azaltılmaya çalışılıyordu o dönemdeki rejim tarafından... Yılların yanlış planları kapağı gelip dayandı. İşçilerin isyanına neden oldu en sonunda...

O dönemde Rusya'nın 1968'de Çekoslovakya'da olduğu gibi Polonya'yı işgal etme olasılığı söz konusu idi. Ancak onun yerine

General Jarulezki 1981'de Rusya'nın da desteği ile Polonya'da faşist askeri diktatörlük kurdu. Eee! ABD ve NATO Türkiye'de 1980'de faşist askeri diktatörlük kurar da Rusya Polonya'da kuramaz mı?

1989'a gelindiğinde Dayanışma Sendikası işçilerin yaşam koşullarını iyileştirme amacı yerine Batılı serbest piyasa ekonomisinin Polonya'ya konulması amacıyla çok partili seçimlere girme hakkını kazandı.

1990'larda Dayanışma sendikası seçimleri kazanarak hükümeti kurdu. Polonya devlet başkanlığına da Lech Valesa seçildi. 15 binden fazla işçinin çalıştığı Gdansk işçilerinin daha iyi yaşam taleplerine cevap olarak tersane verimsiz ilan edildi. Gdansk Tersanesi şimdi 2 bin işçi ile gemi tamirati yapıyor.

1950'lerden bu yana Doğu Avrupa'da uygulanan ekonomik sistem ile onun üst yapısı komünizm olarak lanse edildiği için işçiler böyle bir komünizme karşı çıktılar. Onlar daha iyi yaşam için eylem yaparlarken Batı ülkelerinin onlara çok daha iyi şeyler vereceğine inandılar. Bugün geline aşamada 1980'lerin bürokratları, şirket müdürleri ve Katolik kilisesinin aydınları

Polonya'nın zengin elit kesimi oldu. Bugün artık serbest rekabet kapitalizmi kol geziyor Polonya'da... AB ve NATO üyeliği ile her şeyin güllük gülistanlık olacağını bekleyen kitleler yeni bir durumla karşı karşıya kaldılar. Brüksel'in dayatmaları... Polonyalılar yine kendi ülkelerinde söz hakkına sahip değiller. 1980'lerde Doğu'dan gelen emirnameler şimdi Batı'dan geliyor.

Ne kadar acıdır ki Polonya'da rejimi devirmede önder rolü üstlenen işçiler 1980'lerin uygulamaları ile kapitalizmin vahşeti ile baş başa bırakıldılar. Ancak işçiler Dayanışma Sendikası döneminden derslerini aldılar. Gerçek iktidar onların elinde olmadığı sürece kendi yaşam koşullarının iyileşmeyeceğini görmeye başladılar.

Yeni Polonya ancak işçilerin iktidarı ile rahatlığa özgürlüğe ve insanca yaşamaya kavuşacak.

DAÜ Balonu Şişti, Şişti, Patladı

Aylardır 40 milyon dolar açık verdiği ortaya çıkan DAÜ'de çalışanlar harekete geçerek DAÜ yönetimini protesto ettiler. Geçtiğimiz hafta gündeme oturan DAÜ sorunu nedeniyle DAÜ'de örgütlü sendikalar ortak eylem yaptılar. DAÜ-SEN, DAÜ PER-SEN ve DAÜ BİR-SEN amaçlarını bir temel noktada odakladı. Özlük haklarının korunması. Bu özlük haklarında CTP-DP hükümetinin memurlara öngördüğü yüzde 4 ve 7 oranındaki vergi indiriminin DAÜ çalışanlarına uygulanmasının gerektiği açıkça ilan edildi.

Sendikalar DAÜ'de savurganlıktan söz ederken DAÜ gelirlerinin dolar, giderlerinin ise TL olmasından kaynaklandığını da belirttiler. Ancak "evdeki hesap çarşıya uymadı" misali doların TL karşısında değer kaybetmesi diğer yandan ise TL bazında fiyatlar da artınca işler çıkmaza girdi. Öğrenci harçları dolar üzerinden belirleniyor. Üniversite'de bir dizi TC üniversitelerinden emekli profesörler vergiden muaf yüksek maaş alırken aynı zamanda yönetici kademeleri ellerinde tutarak DAÜ'yü yönetiyor.

Uzun yıllardır DAÜ'yü "altın yumurtlayan kaz" olarak görenler gerek siyasi gerekse de kişisel bağlantılarla DAÜ'ye demir attılar. DAÜ bilimsel yöntemlerle değil "prestij" gereği yapılan uygulamalarla yönetildi. Eskiden TC'de ve Kıbrıs'ta

siyasi bağlantıları olanlar DAÜ'ye para aktarmayı sağlarlarken son iki yılda bu becerinin olmadığı ortaya çıktı. Taşıma su ile değirmenin dönmeyeceği herkes tarafından görüldü.

Yaz döneminde çalışanların maaşlarını ödeyemeyecek duruma gelen DAÜ Eylül ayını bekleyerek gelecek öğrenci harçlarından giderlerini karşılamayı hedefliyor. Ancak DAÜ'nün mali sorunu ortada duruyor.

Sendikalar hedef olarak DAÜ Rektörü Halil Güven'i gösteriyorlar. DAÜ'de bunca profesörlerin ve doktoralı öğretim görevlilerinin bulunduğu ortamda sorunun kökenlerini soruşturmak yerine bir kişiyi sorumlu göstermek DAÜ'de "günah keçisi" aramaktan başka birşey ifade etmiyor. Özellikle de DAÜ PER-SEN As Başkanı Derviş Ekşici'nin açıklaması sendikaların DAÜ'nün sorunlarını çok daha önceden bildiklerini göstermektedir. Bu durumda sendikaların DAÜ yönetimine talip olup onu bilimsel bir merkez haline getirme hedefi yerine sadece Rektör'ün istifasını talep etmeleri sendikalarda bulunan bazı dar çıkar odaklarının bulunduğunu gösteriyor.

Bilimsel yaklaşımdan uzak, kısa ve uzun vadeli planları olmayan projelerden tutun da kıyak harcamalara kadar her türlü harcama sayesinde DAÜ balon gibi şişirildi. DAÜ'nün üst kademelerinde yer alanlar ise kendilerini tanrı gibi görmeyi bir marifet sayarak DAÜ'yü yönettiler.

DAÜ ekonomik krizin faturasını master ve doktora öğrencilerine kesti.

Master ve doktora öğrencilerinin harçlarına yüzde dört yüze yakın artış yapıldı. Geçen dönem ders başına 212 dolar olan master ve doktora harçları önümüzdeki dönemde 772 dolara yükseltildi. Bu rakam yüzde 3 KDV ile 800 dolara dayanır. Öğrenim gördükleri bölüme göre her dönem 3 ile 5 arasında ders alan master ve doktora öğrencileri böyle bir durumda yıllık 8000 dolara yakın harç ödemek zorunda kalacaklar.

Ders başına 212 dolar üniversite harcı alınacak diye kayıt yaptıran eski öğrencilerden bu dönem 800 dolara yakın harç istenmesi master ve doktora öğrencilerini zor durumda bırakacağı kesin. Üniversite'den mezun olduktan sonra iş bulamayan gençler master ve doktora yaparak iş bulma şanslarını artırmak istiyorlar. Özellikle de bu gençlerin büyük bir kesimi dar gelirli emekçilerin çocukları olduğu dikkate alındığında öğrencilerin büyük bir bölümünün istenen harcı ödemesi mümkün değil. Tatil nedeniyle öğrencilerin çoğunun bu karardan belki de haberleri bile yok.

Siyasi amaçlarla DAÜ'nün yönetilmesi ve buranın bir avuç zümreye iş olanağı olarak görülmesi ve buna ek olarak da sorunlarının hasır altı edilmesi DAÜ'yü bugünkü içler acısı durumu getirmiştir.

Tek Çare Sınıf Bilincine Varmak

Geçtiğimiz hafta Lefkoşa'da otobüs terminalinin civarında üç genç dövülmüş. Ali Osman'ın anlattığına göre -oğlu da dövülenlerin arasındaymış- bu üç kişiden bir tanesinin kardeşinin iki sene önce dayak atanlarla bir dalaşması olmuş. Onlar da geçen gece iki sene önceki meselenin hesabını sormuşlar. Polis ise gençlere gece saat 9'dan sonra sokağa çıkmamalarını tavsiye etmiş.

Ali Osman'a göre "Askerin kontrolündeki polisin, emniyeti sağlayabilecek yetkisi yok..." yani polis askerin kontrolünde olmasa sağlayabileceğini mi demek istiyor acaba?

Geçtiğimiz Temmuz ayında İngiltere'nin Liverpool kentinde 18 yaşında siyah bir genç saldırganlar tarafından nacakla öldürüldü. AB üyesi, demokrasinin beşiği diye anılan İngiltere'de de mi polis askerin kontrolündedir? Burjuva devletin kontrolündedir Kıbrıs'ta olduğu gibi. Dolayısıyla da polisin askerin kontrolünde olmaması bu tür olayların yaşanmaması için neden teşkil etmemektedir. Toplumdaki ekonomik ilişkilerin yansıması olan sosyal yapının dayanağı, beslediği kaynaklardan bazıları da dinler, diller, renkler arasındaki farklılıklardır. Londra'da Temmuz saldırılarının ardından Müslümanlara yapılan saldırıların artması, II. Emperyalist Savaş döneminde ABD'de Japon avına çıkılması vs kapitalist emperyalist sistemin yürütülmesi için kullanılan yöntemlerdir. İçinde bulunduğumuz sistemden beslenenlerin

karşılarında uyum içerisinde, ne yaptığını bilen, kendilerinin boyasını açığa çıkaracak kitlelere tahammülü yoktur. Böyle bir durumda varlığı tehlikede demektir. Toplumun sınıf temelinde dinamik bir çatışmanın kendilerinin çıkarları için ne kadar tehlikeli olduğunun iyi bilincindedirler. Ekonomik ilişkilerin iyi gittiği dönemlerde, ülkelerde bu din, dil, renk gibi farklılıklar su yüzüne çıkarılmasa da gerektiğinde kullanılmak üzere su altında tutulmaktadır. Ancak Kıbrıs gibi aynı zamanda bir sürü emperyalist devletler tarafından da sömürülen ülkelerde bu farklılıkların gelişmesi daha fazla körüklenmektedir. Günün temel konusu olan ekonomik sıkıntıların, sömürünün kitleler tarafından gündem edilmemesinin bir türlü yollarını bulmak zorundadırlar. Gerek içte gerekse dışta besleyip yurt

içine taşıdıkları gericileri, tabiri caizse fedailerini olmalıdır. Gündem sınıf çatışması olmalı, sömürülen sınıf kızgınlığını sömürünlere çevirmemeli. Ve maalesef medya üzerinden de bu uygulamalar kitlelere aşılanmaktadır.

Gözümüzü dört açmalıyız. Yaşadıklarımızın, bize yaşatılanların kimlerin kazancı olduğunu iyi bellemeliyiz. Burjuvaların kazancının daima işçi ve emekçilerin kaybı, işçi emekçilerin kazancının da burjuvaların kaybı olduğunu bunun uyumlaştıramayacağını kavramalıyız.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:
Öğrenim Durumu:
Meslek:
Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

☐ 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
☐ 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
☐ 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.

ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 74 872

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL,
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

2 Eylül Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:47

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE

ÖZGÜRLEŞECEK

"BORCUN FATURASININ HARÇLARIMIZA ZAMLA ÇIKARILMASINI KABUL ETMEYİZ"

Lefkoşa, 23 Ağustos 05 (T.A.K.):
Doğu Akdeniz Üniversitesi Kıbrıslı
Öğrenciler Birliği (DAÜ-KÖB), "aylar
önce uyarılarına rağmen yönetimin
üniversitenin başına açtığı 51 trilyon
TL'yi aşkın borcun faturasının öğrenci
harçlarına yapılan zamla çıkarılmasını
kesinlikle kabul etmediğini" açıkladı.

DAÜ-KÖB'den yapılan yazılı açıklama, geçen öğretim yılında üniversitedeki antidemokratik uygulamalar konusunda yoğun bir mücadele sürdürüldüğü kaydedilerek, haklılıklarının ortaya çıktığını ancak yetkili mercilerin gerekenleri yerine getirmediği belirtildi. (GÜL/MG)

Kıvılcım

YANILIYORSUNUZ VE HALKIMIZA GÜVENMİYORSUNUZ!

Okuyucularımız bu satırları okurken, tüm dünyada "barış günü" olarak kutlanan 1 Eylül'ü geride bırakmış olacağız.

Dünyada ve ülkemizde savaş çıkırtkanları, haksız savaşlardan trilyon dolarları kasalarına dolduran barbarlar sürüsü, bu sene belki de 1 Eylül'ün anlamı ve önemi üzerine nağmeler düzecekler.

Tıpkı geçtiğimiz aylarda kendilerinin sefalet, açlığa ve yokluğa mahkum ettikleri Afrika'daki insanlar için düzenledikleri "açlığa son" konserleri gibi...

Tıpkı ABD'nin, AB'nin ve diğer emperyalistlerin "dünya barışı", "dünya huzuru", "demokrasi ve insan hakları" sloganlarıyla dünyanın altını üstüne getirmesi gibi...

Emperyalistlerin insanlık düşmanı suçlarının incir yaprağı olan BM de, belki etkinliklerle barışı nasıl da delicesine arzuladığını ve onu korumak için yırtındığını ispatlamaya çalışacak...

Ya bizinkiler?

Mesela CTP, 1 Eylül'de neler diyecek?

TC yetkilileriyle, TC ordusunun

kurmaylarıyla Saray'da 1 Eylül kokteyli düzenleyerek hala nasıl da insancıl ve de solcu olduğunu mu kanıtlamaya çalışacak?

Ya da diğerleri?

Kimileri CTP'yi barışçı olmamakla suçlayacaklar kendi siyasetlerine bakmaksızın ve kendilerini onların yerine koymaksızın...

Kimileri BM şemsiyesinin nasıl da su geçirmez bir şemsiye olduğunu, AB denen yüce kurum altında sosyalistlik oynamanın ye de 1 Eylül'lerde enternasyonal proletarya ile birlikte omuz omuza yürümenin koşulunun AB üyeliğinden geçtiği türünde bir iki solcu retorik ve de tamamıyla sağcı özden ibaret basın açıklamaları patlatacaklar.

Kimileri, 1 Eylül konusunda Stalin'in, anavatanımız Sovyetler Birliği'nin ve feda edilen 20 milyon Sovyet insanımızın şanlı onurlarına pis ayaklarıyla basarak, Normandy çıkartmasını göklere çıkarmaya çalışacak, tarihe rezalet yapıpıcıları olarak bir kez daha geçecek...

Ve bu 1 Eylül, yine dünyanın dört bir yanında kan, gözyaşı, ölüm, vahşet ve insanlığın mumla arandığı

koşullarda "kutlanacak".

Burnumuzun dibinde, Irak'ta dökülen kanın hesabını sormadan 1 Eylül kutlamayı düşünüyorsanız yanılıyorsunuz!

Bu adayı kana bulayanları bu adadan atmaksızın, onlarla birlikte, onların varlığına rağmen 1 Eylül kutlamayı düşünüyorsanız yanılıyorsunuz!

Ne yapalım?

Bizler de hiçbir şeyi beğenmiyoruz değil mi?

Beğenmediklerimizin olması doğal değil mi?

1 Eylül'ü salonlara hapsedenler,
1 Mayısları sınıfın birlik, mücadele ve dayanışma günü olmaktan çıkarmaya çalışanlar,

Emperyalizme karşı tavır almayan, alanları ve mücadele edenlerin üstüne salyalarını saçarak saldıran zavallıların ne 1 Eylül'leri,

ne de 1 Mayısları kutlama hakları vardır.

Suya sabuna ve de CTP-TC'ye dokunmayan sözde kutlama etkinlikleriniz, elbet bir gün son bulacak...

Sizlerin ve sizlerin ideologlarınızın, besin ve esin kaynaklarınızın can damarları artık kurumuştur.

Çünkü kapitalizm artık son aşamasını yaşamaktadır.

Son çabalarınızı sergilemeye devam edin...

Bir gün bu adada, savaş çıkırtkanlarının ve bezirganlarının olmayaacağı, insanlarımızın yeniden birbirine kırdırılma ihtimalinin olmayacağı, Sovyetler'in ve önderlerimizin şanlı mirasları ve onurlarının birkaç kendini bilmez terbiyesizin ve ukala burjuvanın pis ağzında kirletilemeyeceği Kıbrıs'ta barış günü kutlayacağız...

Burıdan emin olunuz!

Buna inanınız ve Parti'nin bayrağını yükseltmesine omuz veriniz!

Artık bilelim ki, emperyalizmi yenmek için birleşmeden, mücadele etmeden, bizlere yaşamak bile "haram"...

E-mail: KSPGB yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Öğrenciler? Okul har(a)çları tamam mı? Cümlemize kolay gelsin...

Polemik

9 Eylül, Bulgaristan'ın Anti-Faşist Birleşik Halk Cephesi siyasetinin sonuç vermesi, Sovyetler'in, Stalin'in üstün yardımlarıyla Alman faşizminden kurtulması demektir!

Üniversite Günlüğü

Okullar yakında açılır. Bakalım yine kaç arkadaşımız okul yönetimlerince fişlenecekler!

SİNİR KÜPÜ

⚡ UHH parti rozetlerimizden ayrılarak Türk ulusunun Akdeniz'deki çıkarlarını korumak için birleşmemizi istiyor.

Dediğiniz size kalsın UHH...

Sizler, Amerikan-İngiliz rozeti ile ve de Çin-Rusya rozeti ile, o çok sevdiğiniz Türk ulusunun çanına ot tıkamaya devam edin!

Biz rozetimizden ayrılmayız!

⚡ İzzet İzcan, kamu-

dan özele yeniden yapılanmanın zorunluluğundan bahsediyor.

Özelleştirmelerden ne haber İzzet abi?

Ya da, devlet mülkiyeti adı altında burjuva mülkiyetinden ne haber?

Ne zaman sosyalist mülkiyet sistemini savunacaksınız merak ediyorum.

⚡ 30 Ağustos nedeniyle gene yollar kapatılacak.

Yollar tanklar, toplar, roketlerle dolup taşacak!

İşgalci ülke, işgalden kurtuluşunu (kurtuluştan hemen sonra yine memleket satıldı ya neyse), işgal ettiği topraklarda kutluyor!!!

Bir işgalci bir işgalciye "bre işgalci gel beraber bir işgal eyleyelim de sonra bayram bilem kutlarız" demiş.

Öteki de "hani bana hani bana" demiş.

⚡ ABD'li patronun Venezüella Başkanı Chavez için radyodan "katli vaciptir" açıklaması sizlerin de kanını

dondurmuyor mu?

Biz "bu dünyayı tekeller yönetiyor, istediklerini öldürüp, istediklerini iktidara getiriyorlar, bunların iktidarını yıkmak zorundayız" dediğimiz zaman hayalci ve de modası geçmiş solcular oluyoruz, böyle katliam çılgınları atan adamlar modern demokrasi oluyor değil mi?!

Bir anda bir sıcaklık göktü üstüme...

Vantilatör de bozulacak zamanı buldu!

Yelpaze yok mu yahu?!

⚡ Mevsimler değişiyor.

Kendinize dikkat ediniz.

Yavaş yavaş hastalık mevsimine giriyoruz...

Sağlıklı günler...

www.ozgurkibris.net

Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadelenin, İnternetteki Adresi

"EMPERYALİZM, PROLETARYANIN SOSYAL DEVRİMİNİN ÖNGÜNÜDÜR" LENİN

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 49

SOSYALİZMDE DEVLET BÜTÇESİ, KREDİ VE PARA DOLAŞIMI

1. Sosyalizmin maliye sistemi, devlet bütçesini, kredi sektörünü, devlet sosyal sigortasını, devlet can ve mal sigortasını, devlet işletmelerinin, Kolhozların ve meslek kooperatiflerinin mali iktisadını kapsamaktadır.

2. Devlet bütçesi, merkezileştirilmiş para fonunun tüm halkın gereksinimlerinin giderilmesi amacıyla planlı olarak oluşturulması ve kullanılmasıdır. Devlet bütçesinin gelir hanesinin ana kaynağı, esas olarak iktisadi ve kültürel inşanın finanse edilmesine hizmet eden toplumun salt geliridir.

3. Sosyalist toplumda kredi, devletin geçici serbest para araçlarını, bunları geri ödenmesi gereken ödünç paralar olarak halk iktisadında kullanmak amacıyla seferber etmesinin bir biçimidir. Faiz oranı, ödünç

alınan para araçlarının geçici kullanımı karşılığında devlet tarafından saptanmış ödemedir. Faiz, işletmelerin salt gelirinden ödenmektedir. Kredi işlemi, bankaların ve tasarruf kasalarının elindedir. SSCB'de iki tür banka bulunmaktadır: emisyon bankası, kısa vadeli krediler için banka ve ülkenin takas merkezi olan devlet bankası ve uzun süreli yatırımlar için ihtisas bankaları. Bankalar, ruble aracılığıyla üretim ve dolaşım üzerinde denetim uygulamakta ve iktisadi muhasebenin pekişmesine katkıda bulunmaktadır.

4. Sosyalist devlet, para dolaşımı ekonomik yasasından yola çıkarak, ülkedeki para dolaşımını planlı bir şekilde düzenlemektedir. Sosyalist iktisattaki para dolaşımının örgütlenmesiyle dolaşımda bulunan para miktarıyla meta dolaşımının para gereksinimi koordine edilmekte ve rublenin alım gücü yükseltilmektedir.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.